

Microsoft®

Microsoft®
Word

JOAN. D. VINGE

Joan D. Vinge'in öyküleri Analog, Orbit, Isaac Asimov's SF Magazine'de ve çeşitli antolojilerde yer aldı. Antropoloji öğrenimi gören Vinge, bu dalın bilimkurguya çok benzer bir dal olduğunu düşünen bir yazar. Her iki dalın da insan ilişkileri üzerine yeni bir perspektif sunduğunu söylüyor.

Antropoloji eğitiminin etkilerini Vinge'in tüm öykülerinde görmek mümkün. 'Kurşun Asker' öyküsü, Andersen'in masalından etkiler taşıyor. Vinge öyküyü oluştururken masalın sembolik yönlerini kullanmış.

'Tepeden Bakış', Vinge'in başarı kazanmış ilk kısa öyküsü. Emmylou'nun öyküsü aslında evrensel bir öykü. Emmylou gibi diğer tüm insanlarda dönüşü olmayan bir yolda ve Vinge'e göre yapılacak en iyi şey, şu ana kadar yaptığımız seçimlerin bize açtığı yolları en iyi şekilde değerlendirmek...

'Amber Gözler', Vinge'in Analog'un 'kadın BK yazarları' özel sayısı için yazdığı bir öykü. 'Amber Gözler' bir insan ve uzaylı arasındaki ilişkinin öyküsü. Öykü Satürn'ün aylarından Titan'da geçiyor. 'Amber Gözler' bir yandan iletişimin önemini anlatırken, diğer yandan da bir kültürün başka bir kültüre kendi değerlerini empoze etmeye hakkı olup olmadığı sorusunu soruyor. Öykü 1977 yılında Hugo ödülünü kazandı.

'Medyacı' Vinge'in *Gök Günlükleri* romanının temelini oluşturan bir öykü. Bir katilin oyunu oynamak zorunda kalan Chaim Dartagnan, şerefini ve gerçekleri bir kenara bırakabilecek midir?

Joan D. Vinge'in diğer yapıtları: Snow Queen, Summer Queen, Heaven Chronicles, Fire and the Phoenix (Öyküler).

AMBER GÖZ

DİLENCİ KADIN gecenin sessiz sokaklarından Lord Chwi-ul'un kent evinin arka kapısına doğru ayaklarını sürüyerek yürüyordu. Durakladı, başını kaldırıp yumuşak bir ışıqla parlayan kulelere baktı. Sonra pençesiyle bekçinin koluna dokundu. "Size bir şey söyleyeceğim, efendi..."

"Dokunma bana, kocakarı!" Muhafız tiksintiyle mızrağını kaldırdı.

Çevik bir ayak paçavraların arasından fırlayıp adama çelme taktı. Muhafız bir anda kendini eriyik kaynağının içinde sırt üstü uzanmış buldu. Mızrağın ucu kendi karnına doğ-rultulmuştu. Ağzı açık bakakaldı.

Dilenci muhafızın göğsüne bir muska fırlattı. "Şuna bak, aptal! Lordunla işim var."

Dilenci kadın geri çekildi, mızrağın ucuyla sabırsızca adamı dürtüklüyordu.

Muhafız çamurun ve pisliğin içinde debelenerek o karanlıkta görebilmek için muskayı yüzüne iyice

yaklaştırdı. "Sen....sen o'sun? Geebilirsin."

"ok doğru!" Paavraların arasından boğuk bir gülüş duyuldu. "Gerçekten geçebilirim; değişik şekillerde, bir sürü yerden. Hepimiz Değişim arkının üstünde gidiyoruz." Mızrağı kaldırdı. "Ayağa kalk, budala.... bana eşlik etmene gerek yok.

Beni bekliyorlar."

Muhafız üstünden sular damlayarak öfke dolu bir suskunlukla ayağa kalktı ve kadın kanat zarlarını kumaşın kıvrımlarından kurtarıırken geride durdu. Hiç zorlanmadan, adamın boyunun iki katı yksekliliğindeki kule girişine zıplamak için hazırlanırken, muhafız kanatların parlayarak açılmasını seyretti. Ancak kadın içeriye girip, gözden kaybolduktan sonra ona küfretmeye cesaret edebildi. "Lord Chwiul?"

"T'uupieh, değil mi?" Lord Chwiul güzel kokulu yosun koltuğunda öne doğru eğilerek holdeki gölgeyi seçmeye çalıştı.

"Leydi T'uupieh." T'uupieh aydınlığa doğru ilerlerken, kapşonunun arkaya düşmesine aldırmadı. İçeri, hiç eğilmeden, dosdoğru girmekten, bir soylunun diğer soyluyla buluşması gibi davranmaktan büyük zevk alıyordu. Yerdeki yüzlerce *miih* kürkünün tensel dalgalanışları nasırlaşmış ayaklarını ürperti. *Bu kadar uzun zaman sonra ne kadar çabuk hatırlanıyor?*

Lordun önündeki sukayası masanın karşısındaki koltuğu seti ve üstündeki paavralardan hiç çekinmeden tembelce uzandı. Masanın parşmenden oyulmuş yüzeyi üstünde bir kase kelet bğrtleni duruyordu. Pençe biçimli parmağını sulu bir böğürtlene sapladı, çok eskiden yaptığı gibi bğrtleni ağzına atıp yavaşça boğazından kaydırđı. Sonra, nihayet Chwi-ul'un öfkesini ölçmek üzere başını kaldırdı. "Bu şekilde gelmeye nasıl cüret edersin..." Tatmin edici. *Evet, hem de çok...* "Ben gelmedim. Siz beni çağırdınız... Sizin için bir iş yapmamı istediniz." Sahte bir doğallıkla odada göz gezdirdi. Bu küçücük odada bile su-kayasından duvarların üstünde karmaşık fresklerin olması dikkatini çekti. Belki de özellikle bu odayı sslemişler, diye düşündü. Kim bilir hangi entrikalar peşinde kaç geceyarısı

toplantısı yapılmıştı bu odada? Chwiul ailesinin ya da klanın en zengin kişisi değildi ama g ve para göstergeleri, bu şehirde, bu dünyada çok geçerliydi. Çünkü g ve para her şeydi. "Ben Suikast T'uupieh'i ağırmıştım. Leydi T'uupieh'in ona buraya kadar eşlik etmesine şaşırdım doğrusu." Chwiul toparlanmıştı. T'uupieh konuşurken nefesinin buharlaşmasını seyretti.

"Birimiz nereye giderse öbürü takip eder. Birbirimizden hiç ayrılmayız. Bunu herkesten iyi bilmeniz gerekir, Lordum." Chwiul uzun beyaz kolunu uzatarak tırnaklarını birkaç böğürtlene geçirdi. Geceleri çok soğuk olmasına rağmen, Lord, kanat zarlarına işlenmiş, helezonlar çizerek dans eden, karmaşık desenli mücevherleri sergilemesine izin veren bir tunik giymişti sadece.

Gülümsedi, T'uupieh Lord'un sivri dişlerinin hafifçe dışarı fırladığını gördü. "nk ağabeyim topraklarına el koyduğu zaman birini öbürüne dönüştürdü, öyle mi? Buraya kadar gelmiş olman bile şaşırtıcı. Bana güvenebileceğini nereden bildin?" Hareketleri zerafetten yoksundu; T'uupieh

mücevherlerin narin kanat zarlarını ve ince kolları nasıl aşağı çektiğini, uçmayı imkansız kıldığını hatırladı. Bütün soylular gibi, Chwiul da her kaprisini yerine getirmeyi görev bilmiş bir hizmetkârlar ordusuyla çevriliydi. Gerçek ya da numara, beceriksizlik diğer bir güç işaretiydi. Yalnızca zenginlerin düşkün olabileceği bir lüks. T'uupieh mücevherlerin kaliteli olmamasına içten içe sevindi.

"Sana güvenmiyorum." dedi T'uupieh. "Yalnızca kendime güvenirim. Ama bazı dostlarım senin yeterince samimi olduğunu söylediler... bu konuda. Ve elbette, yalnız gelmedim."

"Kanun kaçaklarını yanında mı getirdin?" Hayret ifadesi. "Onlar seni koruyamaz ki!"

T'uupieh yanındaki paçavradan bohçayı tuttu ve gizli refakatçisini saran kumaş parçalarını sakince kaldırdı.

"Doğruymuş." dedi Chwiul titrek bir sesle. "Sana İblis'in Eşi diyorlar..."

T'uupieh iblisin paha biçilmez gözünün amber lensini önce odayı kendi gördüğü gibi görecektir şekilde döndürdü sonra da Chwiul'a doğrulttu. Adam hafifçe geri çekildi, yosunlara dokundu. 'Bir iblisin bin gözü vardır ve ona karşı gelenler için binbir işkencesi' T'uupieh iblisi kendine bağlamak için ayinlerini kullandığı Ngoss'un Kitabı'ndan bir bölüm okudu.

Chwiul uçup gitmek ister gibi, kaygıyla gerindi. "Birbirimizi anlıyoruz öyleyse. Ve sanırım iyi bir seçim yaptım: Büyük Lord'a ne kadar iyi hizmet ettiğini biliyorum, sarayın diğer üyelerine de... Benim için birini öldürmeni istiyorum."

"Tahmin etmiştim."

"Klovhiri'yi öldürmeni istiyorum."

T'uupieh irkilmişti ama belli etmedi. "Siz de beni şaşırtıyorsunuz, Lordum. Özkardeşinizi mi?". *Ve benim topraklarımı gasp eden adam. Onu yavaş yavaş öldürmeyi, onu kendi ellerimle öldürmeyi ne kadar çok istedim... ama her zaman çok iyi korunuyor.*

"Ve kızkardeşinizi de, Leydim." dedi Chwiul alaycı bir tonda. "Bütün ailesinin ortadan kalkmasını istiyorum, karısı, çocukları, hepsi..."

Klovhiri... ve Ahtseet. Ahtseet, özkızkardeşi, çocukluğundan beri en yakın arkadaşı; anne babası öldükten sonra geriye kalan tek akrabası. Sevdiği ve koruduğu Ahtseet, sevgili, hain, entrikacı küçük Ahtseet. Gururu, aile onurunu, namusu bir kenara bırakıp, sahip oldukları her şeyi ellerinden alan adamlarla kendi isteğiyle evlenen Ahtseet. Bu toprakları kaybetmemek için her şeyi yaparım diye feryat etmişti Ahtseet; sosyal konumunu korumak için her şeyi yaparım. Ama yapılması gereken bu değildi! Teslim olmak değil, saldırmak...

T'uupieh, Chwiul'un kendisini sevimsiz bir ilgiyle seyretmekte olduğunu fark etti. Kemerindeki hançere dokundu.

"Neden?" Güldü, aslında *Nasıl?* demek istemişti.

"Aslında bu çok açık. Hep ikinci olmaktan sıkıldım. *Onun sahip oldukları* benim olsun istiyorum... senin toprakların ve diğer her şey. Onun yolumdan çekilmesini ve mirasta benden fazla payı olan kimsenin kalmamasını istiyorum."

"Neden kendi işini kendin halletmiyorsun? Onları zehirleyebilirsin... daha önce yapıldı."

"Olmaz. Klovhiri'nin bir sürü dostu ona bağlı adamları ve Büyük Lord üstünde çok fazla etkisi var. Bu cinayetin 'kazara' olması gerekiyor. Ve bunu yapacak en uygun kişi de sensin."

T'uupieh belirsizce başını salladı, durumu tartıyordu. Başarmayı ondan daha fazla isteyen biri bulunamazdı... ayrıca saldırı pozisyonu daha uygun olan biri de. Şimdiye kadar tek eksiği, fırsat olmuştu. Evsiz kaldığı günden beri, sonbaharın solgun günleri ve bitmek tükenmek bilmeyen kış boyunca -yani hayatının neredeyse üçte biri- ailesinin eski topraklarındaki vahşi bataklıklarda yaşıyordu. Çevresine birkaç sadık hizmetkar, birkaç tatminsiz kişi ve çapulcu toplamış ve malikane topraklarına dadanmıştı. Klovhiri'nin kiracılarını soyup öldürüyor, phib ağlarını bozuyor, tuzaklardan alıyor ve kendi av hayvanlarını gizlice avlıyordu. Hayatta kalmak için topraklarından geçen bütün yolcuları soyuyordu.

Hâlâ soylu sınıfına ait olduğu için, Büyük Lord önce haydutluk yapmasına göz yummuş, sonra da gizlice onu teşvik etmeye başlamıştı. Malikane topraklarından geçen yollarda bir çok zengin yabancı yolculuk yapıyor, Büyük Lord belirli bir komisyon karşılığında T'uupieh'in onlara acımacızca saldırmasına göz yumuyordu. T'uupieh bunun, Lord'un topraklarını gözdesi Klovhiri'ye peşkeş çekmesine karşılık ona atılmış bir kemik olduğunu biliyordu. Ama bu durumu Lord'un gözüne girip mümkün olduğu kadar çok iltimas koparmak için kullanmıştı. Nitekim, bir süre sonra Büyük Lord ona bazı düşmanların ortadan kaldırılması gibi daha gizli ve kârlı işler getirmeye başlamıştı. Böylece T'uupieh su-ikastçılığa soyunmuş ve bu işin asillikten pek de farklı olmadığını görmüştü. İkisi için de, soğukkanlılık, kurnazlık ve mutlak bir vicdansızlık gerekiyordu. Ve o, T'uupieh olduğu için hayranlık uyandıracak derecede başarılı olmuştu. Fakat kan davası yüzünde suikastçiliğinin getirdiği ödüller onun için önemsiz kalmıştı, şu ana kadar.

"Cevap vermiyorsun." diyordu Chwiul. "Benim aksime, akraba cinayeti işlemekten korkuyorsun, galiba."

T'uupieh keskin bir kahkaha attı. "Bunu söylemen muhakemenin benimkinden zayıf olduğunu bir kez daha gösteriyor... Hayır, korkuya yenik düşmüyorum. Hatta, kanım istekle tutuşuyor. Ama Klovhiri'yi, kendi topraklarımı onun kardeşine teslim etmek için buzun altına gömmeyi düşünmemiştim doğrusu. Neden sana böyle bir iyilik yapayım ki?"

"Çünkü bu işi tek başına yapamayacağın gün gibi açık. Topraklarına dadandığın günden beri Klovhiri seni öldürtmeyi başaramadı, bu senin ustalığını kanıtlar. Ama onun fazlasıyla ihtiyatlı olmasına sebep oldun, çevresinde o kadar çok muhafız varken yanına yaklaşamazsın. Onun güvendiği biriyle yani benim gibi biriyle iş birliği yapman gerekiyor. Onu ele geçirmeni sağlayabilirim."

"Kabul edersem benim ödülüm ne olacak? İntikam tatlıdır ama bu yeterli değil."

"İstediğin fiyatı öderim."

"Malikanem," T'uupieh gülümsedi.

"Bu kadar saf..."

"Hayır." Kanadını boşluğa uzattı. "O kadar saf değilim. Değerini biliyorum..." Altın bulutlu bir yaz gününün anısı canlandı gözlerinde. Buharlı gölün sıcak hava akımlarında süzülme, süzülme... Malikanenin narin, gülkırmızısı kulelerinden mızrak gibi fırlayan ışık huzmelerinin, rüzgarın gelgitleriyle dalgalanan ağaçların tepesinde dolaştığını görmek... Toprağın parıldayan eriyik yüzeyinde birikmiş, içi erimiş metallarla ıslıl ıslıl, amonyak göletlerinin safranı, kızılı, deniz mavisi. Yaz gibi, sonsuzluğa uzanan topraklar... "Değerini biliyorum." Sesi sertleşmişti. "Klovhiri'nin hâlâ Büyük Lord'un gözbebeği olduğunu da biliyorum. Söylediğiniz gibi Klovhiri'nin bir sürü sözü geçen dostu var ve öldüğü zaman onlar sizin dostunuz olacak. Kendime ait olanı tekrar elimde tutmamı sağlayacak çevreyi edinmek için çok daha fazla güç ve paraya ihtiyacım var. Şans benden yana değil, şimdilik."

"Ruhun buzdan yapılmış, T'uupieh. Bu hoşuma gitti." Chwiul öne eğildi. Kırmızı amorf gözlerini T'uupieh'in boy-luboyunca uzanmış bedeninde gezdirdi. Fosforlu alevlerin gölgeli ışığında paçavraların altında gizlenen şekli tahmin etmeye çalışıyordu. Gözleri, T'uupieh'in yüzüne geri döndü.

T'uupieh'in yüzü ifadesizdi. Ne kızgınlık ne de ilgiden eser yoktu. "Bundan hoşlanan hiçbir erkekten hoşlanmam."

"Malikanene tekrar kavuşmak pahasına da mı?"

"Senin eşin olarak mı?" Sesi donmuş bir dal gibi çatırdadı. "Lordum, daha azı için kızkardeşimi öldürmeye karar vermek üzereyim. Kendimi öldürürüm daha iyi."

Chwiul arkaya yaslanarak omuz silkti. "Nasıl istersen." T'uupieh'i başından savmak üzere elini salladı. "Öyleyse kardeşimden kurtulmak bana kaç patlayacak? Ve tabii senden de?"

"Oh." İma edileni anlayarak başını salladı. "Hizmetlerimle beraber beni de satın almak istiyorsunuz. Bu o kadar kolay olmayabilir. Ama..." *Şimdilik, bu oyunu oynayabilirim.* Masanın üstündeki kasenin içindeki birkaç böğürtlene tırnaklarını sapladı ve duvarlardan birini ipeksi bir tabakayla perdeleyen, zümrüt tonlu amonyak suya baktı. Su, kulenin en tepesinden küçük bir havuza, dışarda konuşmalara kulak kabartacak herhangi birine karşı bütün sesleri boğuklaştıran bir müzikle dökülüyordu. Sağduyu ve güzellik... Yosun koltuğun misk kokusu onu birdenbire çocukluğuna geri götürdü. Sakin bir bahar gecesi yumuşak bir yatakta yatmak... "Mevsimler geçtikçe değişim beni yeni yönlerle sürüklüyor. Belki de şehre dönerim. Kuleni beğendim, Lord Chwiul. Sağduyu ve güzelliği birleştiriyor."

"Teşekkür ederim."

"Onu bana ver, istediğini yapayım."

Lord Chwiul kaşlarını çatarak doğruldu. "Benim evim?" Anlamaya çalışarak tekrarladı: "İstediğin tek şey bu mu?"

T'uupieh parmaklarını açarak, aralarındaki zar tabakasını inceledi. "Oldukça alçakgönüllü olduğumun farkındayım." Elini kapadı. "Ama bu işi yapmaktan alacağım zevki hesaba katarsak yeterli olacak sanırım. Hem ben başarılı olursam, buraya ihtiyacın olmayacak."

"Doğru..." Chwiul bir parça rahatlamıştı. "Sanırım ih-iyacım kalmayacak. Toprakların benim olduktan sonra burayı pek özlemeyeceğim."

T'uupieh bunu duymazdan geldi. "Öyleyse anlaştık. Şimdi söyle bakalım. Klovhiri'ye açılan kapının anahtarı nedir? Onu ve ailesini elime düşürecek plan nedir?"

"Bu gece kızkardeşinin ve çocukların evimde misafir olduğunun farkındasındır. Ve Klovhiri'nin şafaktan önce geri döneceğinin?"

"Farkındayım." T'uupieh hissettiğinden daha sakın bir tavırla başını salladı. Chwiul'un buraya gelmekteki cesaretinden sessiz de olsa etkilenmiş olması gözünden kaçmamıştı. Hançerini İblisin amber gözünün yanında duran kınından çekerek sukayası emdirilmiş tahtanın tırtıllı ağzını okşamaya başladı. Yapay bir şaşkınlıkla; "Sizin çatınız altında uyurken onları boğazlayıvermemi ister misiniz?"

"Hayır!" Chwiul kaşlarını çattı. "Beni budala mı," Cümleyi yarıda kesti. "Şafakla beraber, her zamanki yoldan malikaneye geri dönecekler. Yol boyunca güvenliklerini sağlamak için onlara eşlik etmeye söz verdim. Bize bataklıkta yol gösterecek bir rehber de olacak. Ama bir hata yapacak."

"Ve ben onları bekliyor olacağım." T'uupieh'in gözleri parladı. Kış aylarında asiller uzun yolculuklara kızakla çıkarlardı. Donmuş eriyiğin üzerinde zardan yelkenlerle kayarlar, yüzey engebeli ve kırış kırış olduğunda köleler tarafından çekilmeyi tercih ederlerdi. Fakat bahar geldiğinde yüzey erimeye başlar, dikkatsizleri yutan hain havuzlar ve kuyular çiçek gibi açılırdı. Ancak tecrübeli bir rehber yüzeyi okuyabilir, sukayası sesini, değişken amonyak su eriyiğinin sesinden ayırdedebilirdi. "Güzel," dedi yavaşça. "Evet, çok güzel... Rehberiniz onları bir kar çukuruna gömecek sonra da ben onları phib yavruları gibi kapana kıştıracağım."

"Aynen öyle. Ama sen işlerini bitirirken orada olup seyretmek istiyorum. Kafiye terketmek için bir bahane uydurup, bataklıkta seninle buluşacağını. Rehber ancak benim işaretimi duyarsa onları yanlış yola sokacak."

"Nasıl istersen. Bu ayrıcalığı hak edecek parayı ödedin. Ama yalnız gelin. Adamlarıma ne yardıma, ne de işlerine karışılmasına ihtiyacı var." T'uupieh doğruldu uzun, perdeli ayaklarını tekrar halının minik postlarının üstüne uzattı.

"Eğer elinize düşmüş bir budala olduğumu düşünüyorsan, şunu iyi bil: Klovhiri öldürüldüğünde, akla gelen ilk şüpheli sen olacaksın. Büyük Lord'a, saldırganların senin adamların olmadığına şahitlik edecek tek kişi ben olacağım. Bunu sakın aklından çıkarma."

T'uupieh başını salladı. "Pekâlâ"

"Seni nasıl bulacağım?"

"Bulmayacaksın. Benim bin gözüm seni bulur." İblisin gözünü tekrar paçavralara sardı.

Chwiul biraz şaşırmış gibiydi. "O da saldırıya katılacak mı?"

"Katılabilir de katılmayabilir de, seçim ona kalmış. Şeytanlar bizler gibi Değişim Çarkına bağlı değildir. Fakat bizimle buluştuğunda mutlaka onunla yüzyüze geleceksin, aslında yüzü olmamasına rağmen." Ayağının dibinde duran bohçayı okşadı. "Evet, bu anlaşmada benim de güvencelerim var. Siz de bunu aklınızdan çıkarmayın. İblisler asla unutmaz."

T'uupieh ayağa kalktı, son bir kez odada göz gezdirdi. "Burada rahat edeceğim." Chwiul'a baktı. "Şafakta gelin, sizi bekleyeceğim."

"Şafakla geleceğim." Chwiul kalktı, mücevherlerle işlenmiş kanatları parıldadı.

"Beni geçirmenize gerek yok. Kimseye gözükmem." Bir soylu gibi selam vererek gölgeli koridora yöneldi. "Bekçinizi kovacağım kesin. Daha leydiyi dilenciden ayırtedemiyor."

"Çark benim için bir kere daha dönüyor, sevgili İblis." Klovhiri'nin hayatının sona ermesiyle, bataklıkta geçirdiğim günler de sona erecek. Şehire taşınacağım... Balıklar ağaca çıktığında tekrar malikanemin leydisi olacağım!"

Bilgisayar terminalinin üstündeki ekrana sırtını dönerken, yaratığın yüzü vahşi bir sevinçle parlıyordu. Shannon Wyler

çeviriyi tape etmeyi bitirerek arkasına yaslandı ve kafasındaki kulaklığı çıkardı. Arkaya yatırılmış, uzun sarı saçlarını düzeltti. Bu çevresine tekrar uyum sağlamasına yardımcı olan bir hareketti. T'uupieh konuştuğunda 1.5 milyar kilometre uzakta, Satürn'ün çevresinde dönen Titan adlı uyduda değil de hâlâ Dünya'da olduğunu hatırlamasını sağlayacak nesnelliği yi-tiriyordu. *T'uupieh ne zaman seni sevdiğimi düşünsem birilerini boğazlamaya karar veriyorsun.*

Onu kutlayan teknisyenler ve diğer personele doğru belirsizce başını salladı. Titan'la ilgili yeni bilgiler elde etmek için çevirdiği her kelimeye dört elle sarılıyorlardı. Bilgisayar, çevirinin kopyalarını çıkarırken arkasındaki kalabalık yavaş yavaş dağılmaya başladı. Bu işi bir seneyi aşkın süredir yaptığına inanmak güçtü. Duvardaki konser afişlerine özlemle ama hiçbir pişmanlık duymadan göz attı.

Birisi telefonda Marcus Reed'i arıyordu. Canı sıkkın iç geçirdi.

"Balıklar ağaca çıktığı zaman mı'? Sen dalga mı geçiyorsun?"

Shannon omzunun üstünden Dr. Garda'nın iri gövdesine baktı. "Selam, Garda. Geldiğini duymadım."

Garda çeviriden başını kaldırarak çatallı bastonuyla Shan-non'un omzuna hafifçe vurdu. "Biliyorum, evlat. T'uupieh konuştuğunda başka hiçbir şeyi duymuyorsun... Bu ne demek?"

"Titan'da yaz anlamına gelir. Trifibyanlar üçüncü kere metamorfoz geçirdiği zaman. Yani bundan beş yıl sonrası kastediyor, tabii bizim zamanımıza göre."

"Aaa, elbette! Bu yaşlı kafa eskisi gibi çalışmıyor!..." Kırışmış başını salladı, siyah pelerini etkileyici bir şekilde dalgalandı.

Shannon sırtıttı, tek kelimesini bile ciddiye almamıştı. "Belki de 50 yabancı dilin üzerine bir de Titanca öğrenmek sigortayı attırmıştır.

"*Ja, ja*, belki de..." Shannon'un yanındaki iskemleye çöktü, şimdiden çeviriye dalmıştı. Shannon bu yaşlı hatundan hoş-

lanacağını hiç düşünmemişti. Berkeley'de dil bilimi okurken, onun varlığının farkına varmıştı. Dünyada hâlâ kaydedilmemiş dillerin olduğu o zamanlarda Dr. Garda dil bilimi çalışmalarında en yüksek otoriteydi. Ama, tanınmışlığın ve uzman olanak isim yapmanın, basında ve televizyonda bolca görülmekten geçtiğini de biliyordu ve kadının asıl yeteneği de kendisini pazarlama başarısındaydı. Nihayet onunla tanıştığında, bu fikrini değiştirmemişti ama kadının kültürel dilbilimi konusunda deryaları yalayıp yuttuğuna ikna olmuştu. Bu da kadının konuşmasındaki Alman aksanının aslında bir oyun olduğuna inandırmıştı onu. Fakat bütün frapanlığına rağmen, hatta belki de bu frapanlık yüzünden kadının modası geçmiş dilbilim görüşlerini, iletişimle ilgili kendi düşüncelerine, anne babasının fikirlerinden çok daha yakın bulmuştu.

Garda içini çekti. "Olağanüstü Shannon! Bu gerçekten olağanüstü, Tamamen yabancı bir dile bu kadar meyilli olman beni sasıtıyor. Sen olmasan ne yapardık?"

"Bensiz yapardınız, herhalde." Shannon, saygı duyduğu birinin hayranlığını kazanmanın zevkini çıkarıyordu. Bilgisayarın üstünde durduğu konsola tekrar göz attı. Bilgisayarın yanındaki yeşil ışıklı, otuz santimetrelik plastik iki levha, Shannon'a hem bir keman virtüözünün hassasiyetini, hem de yüzbin tuşa söz geçiren bir stenografin hakimiyetini kazandırıyor. Sesi, T'uupieh'le arasındaki tek bağı. Son model IBM sintizayzırın, sesi, T'uupieh'le arasındaki tek bağı. Sintizayzırın hassas kontrol levhalarına dokunularak, T'uupieh'in inanılmaz karmaşık dili tekrar yaratılabiliyordu. Bu makine Tanrı'nın dilbilimine bir armağanıydı... fakat yalnızca bir müzisyenin hassaslığı ve yaratıcı gücü makinenin tam kapasite çalışmasını sağlayabilirdi.

Shannon pencereden dışarı, Coos Körfezi'nin sisle örtülmüş tanıdık ufku baktı. Pek az dilbilimci, aynı anda müzisyen olduğu için sintizayzıra karşı çıkan, set çeken çok olmuştu. Artık köhneleşmekte olan Yeni Dalga'nın yaşlı bekçileri, ki bunlara profesör babası ve iletişim mühendisi an-

nesi de dahildi, matematiksel bilgisayar çevirisine anlamsız bir inançla bağlıydılar. Hâlâ simgelerle hantallaşmış bilgisayar programlarıyla cebelleşiyorlardı. Yıllar boyu bu programları hassaslaştırmak için yapılan çalışmalara rağmen, bilgisayarla yapılan çeviriler hâlâ son derece kaba, baştan savma ve yarım yamalaklı.

Lisansüstü eğitimini yaparken ne araştırarak yeni bir dil kalmış, ne de eski dilleri tekrar incelemesi için sintizayzır kullanmasına izin verilmişti. Bu yüzden oldukça sevimsiz son bir aile kavgasından sonra okulu bırakmıştı. Sintizayzıra duyduğu inancı onu, ikinci aşkına, gerçek iletişimin hâlâ bir parça değer taşıdığını ümit ettiği bir alana, müziğe kaydırmıştı. Şimdi, 24 yaşında, oldukça kalabalık fakat artık yaşlanmakta olan bir nesilden, 'rock' denen değişken müziğe duydukları sevgiyi devralmış bir yeniyetme neslin kahramanı Müzik İlahi Shann'dı. Ve yıllardır ne annesi ne de babası onunla

zorunluluklar dışında konuşmamıştı.

"Alçakgönüllü tavırlar takınmana gerek yok," diye dalga geçti Garda. "Annenin yöntemlerinden şikayet eden sendin. O Allahın cezası programı kullanmaya devam etseydik, Titan'la ilgili şu andaki bilimizin onda birine bile sahip olamazdık."

Gizli bir suçluluk duygusuyla kaşları çatıldı Shannon'un. "Bak, arada çok sert konuştuğumun farkındayım, ayrıca söylediklerimin çoğuna hâlâ inanıyorum, ama annem bütün ön çalışmaları daha ben buraya gelmeden bitirmiş olmasaydı, asla başaramazdım." Annesi yıllarca NASA'da uydular, içinde insan olmayan uzay araçları ve bilgisayar iletişiminin en ince detaylarıyla uğraştıktan sonra, dilbilimci geçmişini nedeniyle, Titan projesi direktörü Marcus Reed'in yeni kurduğu iletişim uzmanlarından oluşan kadronun başına getirilmişti. Başlangıçta fonetik analizlerden sorumluydu. Bilgisayarla, yaratığın sesini insanların algılayabileceği boyuta indiriyor, karmaşık sesleri insanların kullandığı daha basit fonemlere ayrıştırıyor, fonemleri tanımlıyor, morfemlere ayırıyor, hepsini gramatik bir yapının içine yerleştirip İngilizce'de buna

denk düşen sesleri tayin ediyordu. Shannon annesinin ilk TV röportajlarını seyretmişti. Reed, küçük dilini yutmuş basını ağırlarken, annesi mutsuz ve oldukça huzursuzdu Ama Shan-non'u baştan çıkaran ve Coos Körfezine kalkan ilk uçağa bindiren, *İletişim Mühendisi* Dr. Wyler'ın söyledikleri olmuştu.

"Kırıcı olmak istememiştim." dedi Garda. "Annenin çok yetenekli bir mühendis olduğu ortada ama biraz daha... esnek olması gerekiyor."

"Bana mı söylüyorsun?" dedi esefle. "Bütün bunlara rağmen sintizayzırın pencereden aşağı uçtuğunu görse mutlu olur. Buraya geldiğimden beri sinirleri üzerinde. En azından Reed benim 'değerimi' takdir ediyor." Enstitüye ilk geldiğinde Reed, yıllar önce kaybedilmiş bir oğul gibi karşılamıştı. Yaratıcı bir müzisyen olduğu kadar tecrübeli bir dilbilimci değil miydi? Konserlerinin arasında hiç vakti var mıydı, ziyaretini biraz uzatıp annesinin çalışmalarına bir de içerden göz atmak istemez miydi? Alçakgönüllülükle Shannon bütün bu önerileri kabul etmiş ve bir anda ağız birliği yapmış gibi etraf gazeteciler ve televizyon kameralarıyla dolmuştu. O zaman, Shannon, onların Dr. Wyler'ın oğlunun ziyaretini değil, Müzik İlahi Shann'ı görüntülemeye geldiklerini anlamıştı.

Ama yabancı bir dünyadan gelen sesle ilk karşılaşması da gerçekleşmişti. Ve yalnızca bir kere duyduğu bu sesin bağımlısı olmuştu. Çünkü bu yaratıkların dili müzikti. Her fonem aynı anda çıkarılan iki ya da üç sestene meydana geliyordu ve morfemler fonemlerin su gibi çağlayarak birleşmesinden oluşuyordu. Akorlarla konuşuyorlardı. Sonuç, billur avizelerin tuzla buz olması ve kristal çanların çınlamasından oluşan bir koroydu.

Böylece ziyareti uzadıkça uzamıştı. İlk başta annesi ve asistanını sancılı bir sessizlik içinde izlemişti. Annesinin bilgisayar analiz metodu, T'uupieh'in konuşmasının başlangıçtaki fonemlere ayırma safhasında işe yaramıştı; hatta aracın yankı tespit mekanizmasını kullanarak T'uupieh'in ilgisini canlı tutabilmek için kaba yanıtlar göndermeyi de ba-

şarmışlardı. Fakat bilgisayara verileri girip, en sofistike programın bunu başka bir dile çevirmesini beklemek, bilinen dünya dilleri için bile boşunaydı. Shannon neredeyse fanatik bir tutkuyla inanıyordu ki sintizayzır işte tam bu iletişim mucizesini gerçekleştirmek için tasarlanmıştı ve bir

makinenin hiçbir zaman veremeyeceği nüanslar ve incelikleri ancak o yakalayabilirdi. Annesini sintizayzırı kullanmaya ikna etmeye çalışmış ama o, Shannon'u, "burası bir araştırma merkezi, kayıt stüdyosu değil," diyerek hemen reddetmişti.

Shannon da annesini es geçip Reed'e gitmişti. Reed bu işe bayılmıştı. Nihayet, ılık, hafifçe çınlayan, ışıktan klavyelerin üstünde dolaşan elleri çekingen hareketlerle bir başka dünyanın dilini yaratmaya başladığında, başından beri haklı olduğunu anlamıştı. Bütün müzik anlaşmalarını iptal etmiş, hiç pişmanlık duymadan hatta sevinçle her zaman onun için önde gelmiş olan alana kaymıştı.

Shannon ekrana baktı. T'uupieh alışkanlığın getirdiği rahatlıkla, aracın kıvrımlı yanına sırtını yaslayarak, kampın görüntüsünü kısmen kapatmıştı. Neyse ki, hem T'uupieh hem de adamları durmadan kamp değiştirip onu bir oraya bir buraya sürüklerken bile araca neredeyse saplantılı bir özenle bakıyorlardı. Shannon, kazara aracın otomatik kendini koruma mekanizmasını harekete geçirirlerse ne olacağını merak ediyordu. Araç, vahşi hayvanlardan korunmak için biraz can yakmakla öldürme arasında değişen şiddetlerle elektrik şoku veriyordu. Arada sırada, Shannon, araç ve 'gözleri' T'uupieh'in iblislerle ilgili inançlarına bu kadar mükemmel uymasaydı ne olacağını düşünüyordu. T'uupieh'i hiçbir zaman tanımamış ya da sesini hiç duymamış olma fikri...

O ve dünyadaki diğer insanlar Satürn'ün en büyük uydusunda zeki canlıların yaşadığını öğreneli bir yıldan fazla olmuştu. 1979 ve 81 yıllarında gerçekleşen Titan çevresindeki uçuşları anımsamıyordu, ama Titan'ın ışık geçirmeyen, altın bulutları arasında yüzeyin uçup giden görüntülerini gönderen 1990 uydusunu dün gibi hatırlıyordu. Uydunun yüzeye bı-

raktığı aygıtlar Titan'ın Venüs'ü fokur fokur kaynayan bir cehenneme dönüştüren sera etkisinden olumlu yönde etkilendiğini gösteriyordu. Mevsimlik ısı hiç bir zaman -173 C'ın üstüne çıkmasa da dünyaya ulaşan birkaç fotoğraf Titan'da hayat olduğunu hiçbir şüphe bırakmayacak şekilde kanıtlamıştı. Güneş sisteminin diğer bölgelerindeki hayal kırıklıklarından sonra sonunda uzayda canlıların bulunması, Titan'ın yüzeyinden bilgi gönderecek yeni bir uzay aracı projesinin başlatılmasına yetmişti.

Araç, insan zekâsına sahip bir canlı türü keşfetmişti, daha doğrusu canlı aracı bulmuştu. T'uupieh'in bulunması neredeyse mahvolmuş projeyi bir anda başarıya kavuşturmuştu. Araç, hareketsiz bir bilgi-işlem ünitesi ve Titan'ın yüzeyine dağılıp bilgi itecek on tane 'göz' ya da yan ünitelerden oluşuyordu. Fakat iniş sırasında ek ünitelerin fırlatılmasında bir hata olmuş ve bütün 'gözler' iniş alanı olan ıssız bataklığın içinde birkaç kilometreye dağılmıştı. Ama T'uupieh'in aslında kendi çıkarlarına dönük ilgisi ve 'iblisini' memnun etmek için gösterdiği istek durumu düzeltmeye yetmişti.

Shannon duvardaki ekrana tekrar baktı. Ekranda T'uupieh'in insana hiç benzemeyen, inanılmaz yüzü gözüküyordu. Bu yüz Shannon için artık aynadaki kendi yüzü kadar tanıdıktı. T'uupieh oturmuş, sonsuz bir sabırla iblisinden cevap gelmesini bekliyordu. Mesajı iki dünya arasındaki mesafeyi kat edip Shannon'a ulaşana kadar bir saatten fazla beklemesi gerekecekti; bir o kadar zaman da verilecek cevabı tartışmaları ve Shannon'un bunu T'uupieh'in diline çevirmesiyle geçecekti. T'uupieh artık kendi insanlarıyla geçirdiği zamandan çok daha fazlasını aygıtıyla beraber geçiriyordu. *Lider olmanın yalnızlığı*. Shannon gülümsedi. T'uupieh'in ay gibi beyaz yüzünün neredeyse yamyassı profili ona, daha doğrusu kameranın lensine döndü. T'uupieh'in nazik ağzı uzun, sivri dişlerini belli etmeden gülümsedi. Shannon, onun akı olmayan kırmızı gözünü, gözü çevreleyen, burnunun üstündeki

hılal bıçımli yarığı görebiliyordu. T'uupieh'in soğukta buharlaşan

mavi beyaz siyanür nefesi Titan'ın bitmek bilmeyen sekiz günlük geceleri boyunca aygıtı çevreleyen Aziz Elmos ateşinin ha-lesiyle aydınlanıyordu. Shannon, ilerdeki çalıların içinde üstündeki buzların ağırlığı ile aşağı sarkmış dallara Japon fenerleri gibi asılmış ışıık toplarını görebiliyordu.

Olağanüstü bir şeydi bu... ya da diğer biyolojik uzmanlara göre son derece mantıklı... Titan'daki nitrojen ve amonyağa dayalı hayatla, Dünya'daki oksijen ve suya dayalı hayat arasında büyük bir benzerlik vardı. Fakat T'uupieh insan değildi. Ağzından dökülen sözcüklerin müziğı bazen öyle mesajlar veriyordu ki, Shannon'ın onunla ve aralarındaki ilişkiyle ilgili bütün idealleri yıkılıyordu. Geçen sene içinde tam on bir kişiye suikast düzenlemiş ve kimbilir daha kaçını soygun yaparken katletmişti. Aygıtla iletişim kurmasının tek sebebi yalnızca iblislerin ondan daha fazla kana susamış olmasıydı; bu yüzden yalnızca bir iblise saygı duyabilirdi. Yine de, anlattığı ve gösterdiği şeylere bakılırsa dünyasındaki diğer canlılardan pek farklı değildi, sadece daha becerekliydi. Yoksa, kanın paylaşılmak yerine insafsızca akıtıldığı bir devrin, bir kültürün kurbanı mıydı? Ya da acımasızlığın felsefesini yapmasına ve felsefeyi acımasızca katletmesine neden olan doğuştan gelen, biyolojik faktörler miydi?

T'uupieh'in arkasında, nitrojen kamp ateşinin çevresinde oturan kanun kaçaklarından birkaçı şarkı söylemeye başlamıştı; çeviride basit, durmadan yinelenen dizelerden ibaret halk melodileriydi bunlar. Zaten kendiliğinden müzikal olan dille söylenen şarkılar, çevrilmeden dinlendiğinde, çok güzeldiler. Shannon her şeyi unutarak kulaklığı tekrar taktı. Bir keresinde, rüyasında akorlarla konuşmuştu...

Birkaç ay önce, konuşmalar arasındaki uzun beklemler sırasında, sintizayzırı kullanarak yaratıkların birkaç şarkısını hatırladığı kadarıyla kaydetmeyi başarmıştı. Şu anda bile T'uupieh'in adamlarıyla boy ölçüşmesi mümkün değildi. Bu yüzden orijinalleriyle karşılaştırıldığında, Shannon'un şarkıları oldukça zayıf ve basit kalıyordu ama Shannon onlara

sahip olma isteğine engel olamamıştı. T'uupieh, şarkı söylemenin dini ayinlerin bir parçası olduğunu söylemişti ona. "Ama şarkı söylemelerinin sebebi dindar olmaları değil, şarkı söylüyorlar çünkü bu hoşlarına gidiyor." Merkezde kimsenin olmadığı bir gün, Shannon kendi bestelerinden birini sintizayzırda çalmış ve ona göndermişti. T'uupieh, Shannon'a (ya da aygıtın altın gözüne) hoşgörülle ama bir taş kadar sessiz bakmıştı. T'uupieh'e, adamlarının şarkılarının kendisine, ilk Platin Plağını kazandırdığını söylese ne yapacağını merak ediyordu. Sintizayzırda hiçbir şey söylemezdi ama Shannon onu tanıdığı için, soyut kavramları açıklayabilse, T'uupieh'in, adamlarını istimar etmesine canla başla destek olacağını biliyordu.

Plağın getirdiğı kârı NASA'ya bağışlamayı kabul etmişti. (Başından beri böyle planlamış olmasına rağmen, bunu ondan Reed'in rica etmiş olması sinirine dokunmuştu.) Bu jestin gizli kalmasını kararlaştırmışlardı ama bir sonraki basın toplantısında bir gazeteci bu konuyu sormuş ve Reed her şeyi açıklayıvermişti. Oğlunun fedakarlığıyla ilgili soruya annesi, "Satürn, üç halkalı bir sirke dönüşüyor," yanıtını vermişti ve Shannon gülse mi küfür mü etse bilememişti.

Shannon kaftanının cebinden ezilmiş bir paket çıkarıp bir sigara yaktı. Garda başını kaldırıp, etrafı koklamaya başladı ve Shannon'u görünce kaşlarını kaldırdı. Sigara içmiyordu, herhangi bir kötü

alışkanlığı yoktu (ama Shannon onun erkeklerle kırıştırdığından şüphe ediyordu). Shannon'a sonu "en azından içinde tütün yok," notasıyla biten uzun ve hiçbir işe yaramayan bir nutuk çekmişti. Shannon da ona kaşlarını kaldırdı.

"T'uupieh'in son kurbanları hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu Garda, Shannon'un dikkatini çekmek için elindeki kopyalan sallarak. "Ne dersin, öz kardeşini öldürecek mi?"

Shannon dumanı ağır ağır üfledi. "Gelecek bölümü sakın kaçırmayın, sayın seyirciler! Reed bu işe bayılacak derim." Sandalyesinin yanında, yerde duran gazeteye işaret etti.

"Üçüncü sayfaya düştüğümüzün farkında mısın?" T'uupieh araca -yalnızca 'Eski'lerin bildiğini söylediği- bir metali yedirmeye çalıştığında alevlenen eski bir teknolojik uygarlığın varlığına dair bilimsel spekülasyonlar, projeye ilgili haberleri bir anda baş sayfaya çıkarmıştı. Fakat bu haber de çabucak tükenmişti. "Ratingleri yukarda tutmalıyız arkadaşlar; yardımlar ve bağışlar akmaya devam etmeli."

Garda dilini şaklattı. "Reed'e mi kızgınsın yoksa T'uupieh'e mi?"

Shannon canı sıkkın bir tavırla omuz silkti. "İkisine de. T'uupieh'in neden kendi kızkardeşini öldür..." Odada bulunan personelin hiç durmadan devam eden mırıltılarının bir anda yükselerek bir noktada yoğunlaştığını duyan Shannon sustu. Marcus Reed içeri girmişti. Her zamanki gibi aynı anda herkesin problemini birden çözmekle meşguldü. Shannon, Reed'in enerjisine hayrandı, kullanış tarzından iğrense bile. Reed sevimli bir inançsızlıkla bilim adına herkesi köküne kadar sömürüyordu. Adamı çalışırken seyretmek, Shannon'un projeye duyduğu bütün saygı ve iyi niyeti yavaş yavaş alıp götürmüştü. Hiçbir şey söylememesine rağmen annesinin de bu duyguları paylaştığını biliyordu. Annesiyle hâlâ üzerinde anlaşılabildikleri bir konu olması onu şaşırtıyordu.

"Dr. Reed -"

"Affedersiniz Dr. Reed, ama -"

Hep beraber odaya girerlerken annesi de Reed'in yanındaydı. Yüzünde suskun bir teslimiyet ifadesi vardı. Laboratuar gömleği bulaşıcı bir hastalığı önlemek istercesine boğazına kadar ilikliydi. Reed her zamanki gibi *Esquire* dergisinden fırlamış gibiydi. Shannon kendi üstüne baktı. Garda'ya "Manastıra girmeyi mi düşünüyorsun?" dedirten gri bol bir kaftan ve bir bluejean giymişti,

"Aslında bizim yapmak istediğimiz..."

"Senatör Foyle onu aramanızı..."

"... pekâlâ, tamam. Dinocci'ye söyle aygıtı yeni bir örnek al-dırabilir. Tamam, Max. Bununla ben ilgilenirim." Shannon ve

Garda yüzlerini ona çevirirken etrafa susmalarını işaret etti. "'Robin Hood'un en son anlaşmasının haberini demin duydum."

Shannon hafifçe yüzünü buruşturdu. Şaka olsun diye T'uupieh'e 'Robin Hood' ismini takan oydu. Reed

bu fikri havada kapmış ve ilgi çekmek için amonyak bataklıklarını 'Sher-wood Ormanı' diye lanse etmişti. Kanlı cinayetler birer birer ortaya çıkıp, T'uupieh 'Nottingham Şerifi'yle işbirliği yapıyor gibi gözükmeye başlayınca, bir gazeteci, "T'uupieh Robin Hood'sa, o zaman ben de Kuş Kadın Rima'yım." de-yivermişti. Reed gülerek karşılık vermişti: "Eh, ona bakarsan Robin Hood'un zenginlerden çalmasının tek sebebi fakirlerin parasının olmamasıydı." Bu olayla Shannon tahammülünün sonuna gelmişti.

"... bu dünyalılara Titan'daki hayatın acımasız gerçeklerini tüm ayrıntılarıyla göstermek için iyi bir fırsat."

"*Ein Moment!*" dedi Garda. "Bize bu vahşeti kamuoyunun seyretmesini istediğini mi söylüyorsun, Marcus?" O ana kadar cinayetleri gösteren bantları basına kesinlikle vermemişlerdi. Reed bile bu kayıtların bilimsel amaca hizmet ettiklerini iddia etmekten kaçınmıştı.

"Hayır, bunu demek istemedi, Garda." Shannon konuşurken annesine bakıyordu. "Çünkü hepimiz kayıtları sansasyon yaratmak için *kullanmayacağımız* konusunda anlaşmıştık."

"Carly, basının o bantları yayımlamak için peşimi bırakmadığım biliyorsun. Şu ana kadar onları yayımlamadım çünkü hepimiz buna karşıydık. Ama bu durum farklı, eşsiz yabancı bir sosyokültürel olayı gözler önüne sereceğiz."

Shannon omuz silkti. Sinirlenmişti ve gizlemeye çalışmıyordu. "Bunun neresi eşsiz anlamadım. Adi bir film adi bir film, nerede çektiğin hiç farketmez. Bence berbat bir fikir bu." Üniversitedeyken, bir partide seyrettiği filmi anımsadı. Hiçbir şeyin farkında olmayan kurban dilim dilim doğranarak katlediliyordu. Bu ve buna benzer bütün filmlerin insan ırkı hakkında söylediği şey midelerini bulandırılıyordu.

"*Ach* - Bu çok şairane." dedi Garda.

Reed'in suratı asılmıştı, Shannon annesinin kaşlarını kaldırdığını gördü.

"Benim daha iyi bir fikrim var." Shannon sigarasını panelin altındaki kül tablasında söndürdü. "Neden onu vazgeçirmeye çalışmıyoruz?" Konuşurken, Shannon bunu denemeyi ne kadar çok istediğini farkettiler. Başarabilirse, iletişime olan inancı için, T'uupieh'in insanlarına hatta kendi insanlarına bakışı için çok şey ifade edebilirdi.

Bu sefer her ikisi de şaşırmıştı. "Nasıl?" dedi Reed.

"Aslında... şu anda bilmiyorum." Yalnızca onunla konuşmama, onunla gerçek bir iletişim kurmama ve gerçekten ne düşündüğünü, neler hissettiğini anlamama izin verin. Bir süre için teknik zırzavat araya girmesin."

Annesinin ağzı incecik oldu, alnında o tanıdık kırışığın oluştuğunu gördü. "Burada bizim işimiz o 'zırzavatı' toplamak. Evrene ahlaki değerlerimizi empoze etmek değil. Zaten işimiz başımızdan aşkın."

"Bir cinayeti durdurmakla 'empoze etmenin' ne ilgisi var?" Garda'nın soluk mavi gözlerine ışık gelmişti. "Cinayet gerçekten... sosyal anlam taşıyor. Marcus, bunu bir düşün."

Reed onu çevreleyen sabır ve ilgi dolu yüzlere bakarak başını salladı. "Dediğin doğru. Bu iş insanlığı da ilgilendiriyor." Çevresindekiler başlarını sallayıp, mırıldanarak bunu onayladı. "Pekâlâ, Shann. Titan'da sabah olana değin üç günün var. T'uupieh'i ikna etmek için bu üç gün senin. Basın gelişmelerle ilgili rapor isteyecektir..." Saatine bakarak kapıya doğru yöneldi. Annesi geçerken Shannon yüzünü öte yana çevirdi.

"İyi şanslar, Shann." dedi Reed dalgınca. "Robin Hood'u ıslah edeceğine güvenme ama yine de deneyebilirsin."

Shannon iskemlesinin üstünde iyice kamburlaştı, kaşlarını çatarak panele geri döndü. "Gelecek reenkarnasyonunda dünyaya tuvalet olarak gel e mi?"

T'uupieh'in kafası karışmıştı. Tutsak iblisin yanına, su-kayasının soğuk ve nemli hörgücünün üstüne oturmuş, iblisten

cevap bekliyordu. Onu bataklıkta bulduğu günden beri davranışlarının bildiği bütün iblis hikayelerine ters düşmesi onu tekrar tekrar şaşırtıyordu. Ve bu gece...

Birden sarsıldı, irkilmişti. İblisin acayip, pençeli kolu aniden canlanmıştı, buz gümüşü bahar tomurcukları arasında sürünerek ilerliyor, taşın etrafındaki eriyiği ittirerek yukarı tırmanıyordu. İblis bir sürü anlaşılabilir şey yapıyordu (bu bildiklerine uyuyordu). Adak olarak et, sebze ve taş istiyor, hatta bazen yolculardan kestiği haracın bir kısmını alıyordu. T'uupieh onun isteklerini seve seve yerine getiriyordu; onun gözüne girmek ve desteğini kazanmak istiyordu. Bir parça isteksizce de olsa, yabancı bir lordtan gaspettiği 'Eski'lere ait değerli metal mücevherleri bile vermişti. İblis bu hareketi coşkuyla övmüştü: Bütün iblisler metal istiflerdi. T'uupieh onların güçlerini korumak için metale gereksinim duyduğunu sanıyordu. Geceleyin onu sarmalayan cadı ateşiyle yalım yalım parlayan kubbeli zırhı, kan renginde devasa bir mücevherdi. Halbuki, T'uupieh iblislerin insan etini tercih ettiğini duymuştu. Ama yabancı lordun kanatlarını iblisin ağzına tıkmaya kalkıştığında adamı birkaç sıyrık dışında sapasağlam geri tü-kürmüş ve onu serbest bırakmasını buyurmuştu. T'uupieh hayretler içinde emre uymuş ve o budalanın çılgık çılgılla bataklığın içinde kaybolmasına izin vermişti.

Ve sonra bu gece... "Kızkardeşini öldüreceksin, T'uupieh." demişti ona. "Ve iki masum çocuğu. Ne hissediyorsun?" Aklına ilk gelen şeyi dürüstçe söylemişti: "Günün bir an önce doğmasını istiyorum. Klovhiri'den intikamımı almak için çok bekledim! Kardeşim ve vefatları da bu pisliğin bir parçası. Çoğalmadan onlar da katledilmeli." Hançerini çekmiş, onların çürümüş kalplerine saplarcasına süngerimsi eriyiğe batırmıştı.

İblis tekrar susmuştu ve her zamanki gibi uzun süre suskun kalmıştı. İnanişâ göre iblisler ölümsüzdür. Bu yüzden iblisin onu yanıtlamak için acele etmesine gerek olmadığını düşünmüştü hep. Ama bazen iblisin kendi ölümlülüğünü daha fazla göz önünde bulundurmasını diliyordu, T'uupieh. So-

nunda yabancı tonlarla dolu derin sesiyle, "Ama çocukların kimseye zararı dokunmadı. Hem Ahtseet senin tek kardeşin. Seninle aynı kanı taşıyan başka kimse yok. O senin hayatını paylaştı. Bir keresinde sen demiştin ki onun-" İblis sınırlı sözcük haznesini gözden geçirmek üzere duraklamıştı "-üzerine tit-termişsin. Eskiden senin için ifade ettiklerinin hiç mi anlamı kalmadı? Ona karşı kalkan elini

yavaşlatacak sevgi hiç kalmadı mı?"

"Sevgi!" demişti T'uupieh kulaklarına inanamıyarak. "Bu ne biçim konuşma Ruhsuz Olan! Benimle alay ediyorsun." Ani bir öfkeyle, T'uupieh dişlerini göstermişti. "Sevgi bir oyuncaktır, İblisim ve ben artık oyuncakları geride bıraktım. Ahtseet de öyle... o benim akrabam falan değil. O bir hain, hain!" Sözleri kamp ateşinin yavaş yavaş sönen amberleri gibi tıslamıştı. Ateş çukurunu yalıtan sülfür külü tırmıklayıp birkaç yaş dal daha eklemek üzere tiksinti içinde terketmişti. Sağ kolu Y'lirr pelerinine sarınmış, yattığı yerden gülümseyerek ona uyumasını söylemişti ama T'uupieh onu duymazlıktan gelerek tepedeki nöbetine devam etmişti.

Bu gece *safilil* ağaçlarının ağır ağır çözülmekte olan dallarını tekrar donduracak kadar soğuktu ama aslında ekinoks çoktan geçmişti. Altın, polimer yağmurdan yükselen ince sis yaklaşan yazın altın günlerinin habercisiydi. T'uupieh yapışkan sisin kanatlarını kirletmesini önlemek için pelerinine iyice sarınmış ve kapşonunu başına geçirmiş. Hiçbir zaman unutamayacağı o yazı, ilk yazını hatırlamıştı... İlk yaz başladığında Ahtseet kanatlarını beceriksiz beceriksiz çırpıp hantal bir bebektir. Henüz çocuk olan T'uupieh kardeşinin işe yaramaz bir aptal olduğunu düşünüyordu. Fakat yaz toprağı yavaş yavaş değiştirmiş ve gözlerinin önüne bir sürü mucize sermişti. Ve kardeşi de değişmişti. T'uupieh'le beraber maceralara atılan, oyuncu ve rahat bir arkadaşa dönüşmüştü. Beraberce kanatlarını kullanmayı öğrenmiş, yukardaki sıcak hava akımlarını takip ederek uçuşunun sınırlarını ve kazandırdığı özgürlükleri keşfetmişlerdi.

Ve şimdi, ilkbahar bir kez daha yazı doğru ilerlerken T'uupieh bu düşüme sınıksız sarılıyordu. Bunu kaybetmek, mevsim geri gelse bile çocukluğunun o tatlı, gerçeküstü yazının bir daha asla geri dönemeyeceğini, çünkü Değişim Çarkının durmaksızın döndüğünü ve geri dönüşün olmadığını hatırlamak istemiyordu. Geri dönüş yoktu... Yazın sonunda, artık bir yetişkin olmuştu, bir daha asla bir çocuğun özgürlüğüyle sü-zülemeyecekti. Ve Ahtseet bundan sonra hiçbir şey yapamayacaktı artık, hiçbir şey. Her zaman gölgesi gibi peşinde olan küçük Ahtseet. *Hayır! Asla pişman olmayacaktı! Sevinçle -*

"Hiç düşündün mü, T'uupieh?" demişti iblis birden, "öldürmenin yanlış olduğunu? Sen ölmek istemiyorsun; kimse eceli gelmeden ölmek istemez. Niye ölmek zorunda olsunlar ki? Dünyayı, herkese başkalarının sana davranmasının istediğini gibi davrandığını ve onların da sana aynı şekilde karşılık verdiği bir yere dönüştürebilsen nasıl olurdu? Herkes ... yaşasa ve diğerlerinin yaşamasına izin verse." İblis T'uupieh'in bir anlam çıkaramadığı bulanık bir tonda konuşmaya başlamıştı.

T'uupieh uzun bir süre beklemişti ama iblis sanki o ana kadar söylediklerini düşünmesi için ona zaman tanıyordu. Ama açık olanı düşünmenin gereği yoktu. "Yalnızca 'ölüler' diğerlerinin kendilerinin yaşadığı gibi yaşamasına izin verir. H herkese bana davranacaklarını tahmin ettiğim şekilde davranırım yoksa çoktan huzurlu bir ölü olmuşum! Ölüm hayatın bir parçasıdır. Kader yazdığında ölür, kader yazdığında öldürürüz.

"Sen ölümsüzsün; Çarkı saptıracak, kaderi istediğini gibi yönlendirecek güce sahipsin. Boş fantazilerle vakit geçirebilir hatta istersen onları gerçekleştirebilirsin ve hiçbir zaman sonuçlarına katlanmak zorunda kalmazsın. Bizim kısa ömrümüzde böyle şeylere yer yok. Ne kadar senin gibi olmaya çalışsam da, eninde sonunda ben de herkes gibi öleceğim. Hiçbirşeyi değiştirenle, hayatımız önceden belirlenmiştir, ölümlülerin yolu budur." Ve susmuştu, iblisin yürüttüğü garip

mantıklar onu huzursuz ediyordu. Ama onun sinirini bozmasına izin vermeyecekti. Gün doğmak üzereydi, sinirlerine hakim ol-

malıydı. Ne kadar ellerinin Klovhiri'nin, kardeşinin ve çocukların kanıyla maviye bulanmasını istese de, duygularına kaptırmamalıydı kendini... Ahtseet'in piçleri ılık rüzgarın vücutlarını gökyüzüne kaldırmasını hiçbir zaman hissetmeyecek, T'uupieh gibi gökkuşağı renginde göletlerin içine dalamayacak, kulelerin ağaçlar arasından mızrak mızrak gökyüzüne sapladığı ışıkları asla göremeyeceklerdi. *Asla! Asla...*

Sonra bir an için nefesini tuttu, arkasındaki sık çalılığın içinden ateşten bir fırlıdak fırlamış, başını sıyrarak kampın ortasına düşmüştü. T'uupieh fırlıdağın alevler püskürtüp, sessizliğin içinde öfkeyle tıslayarak kamp ateşinin etrafında dönmesini seyretti. Karanlığın içinde döne döne kaybolmadan önce ateşin çevresinde üç buçuk kere dolandı. Kimse uyan-mamıştı, iki kişi kımıldadı sadece. T'uupieh iblisin sert, köşeli bacaklarından birine sarıldı, sarsılmıştı, ateşin etrafında dönüşün ona gönderilmiş bir işaret olduğunu biliyordu, ama ne anlama geldiğini bilmiyordu. Fırlıdağın arkasında bıraktığı yakıcı sessizlik T'uupieh'i bunaltmıştı, kanatlarını gererek huzursuzca kıpırdandı.

Hiçbir şey olmamış gibi garip ve karanlık düşüncelerini vızıldamaya devam etmişti iblis. "İblisler hakkında duyduklarının hepsi doğru değil. Biz de-" doğru kelimeyi arıyordu, "yaptıklarımızın sonuçlarına katlanmak zorundayız. Biz de kendi aramızda savaşır ve birbirimizi öldürürüz. Saldırgan, acımasız ve vahşiyiz ama böyle olmaktan hoşlanmıyoruz. Daha güzel bir şey dönüşmek, daha merhametli, daha bağışlayıcı olmak istiyoruz. Kazandığımızdan çok kaybediyoruz ama değişebileceğimize inanıyoruz. Ve sen sandığından çok daha yakınsın bize. Güven ve ihanet, doğruyla yanlış, iyiyle kötü arasında bir çizgi çekebilir ve o çizgiyi asla geçmemeyi seçebilirsin."

"Ne işe yarayacak ki bu?" İblisin kendi kafası büyüklüğündeki amber gözünü karşısına alacak şekilde dönerek, sözünü kesme cüretini gösterdi. "Küçücük bir damlacık denizin gelgitlerini nasıl değiştirir? İmkansız! Dünya erir, akar, sis

olup uçar gider ve tekrar buza dönüşür. Ne sonu, ne de başlangıcı vardır bunun. 'İyi' ya da 'kötü' diye bir şey yok, aralarında bir sınır falan da yok! Yalnızca kabullenme var. Eğer ölümlü olsaydın, aklını kaçırdığını düşünürdüm!"

T'uupieh iblise sırtını döndü. Kendini kontrol etmeye uğraşırken pençeleri polimer kaplı taşın üstünde oluklar açıyordu. *Delilik...* mümkün müydü? Birden aklına takıldı bu fikir. İblisi çıldırmış olabilir miydi? Aklına soktuğu fikirleri başka nasıl açıklayabilirdi? Delice, acayip, intihara götüren, ama hiç bir zaman kafasından atamayacağı fikirler.

Yoksa çılgınlığı bir oyun muydu? Her iblisin kalbinde bir kötülük yattığını biliyordu. Ona güven ve bağışlayıcılıktan bahsederken yalan söylüyor olabilirdi, T'uupieh'in yarın soğukkanlı ve kendinden emin davranması gerektiğini biliyordu. Belki de onu sarsmak ve bir hata yapmasını sağlamak istiyordu. Evet, bu çok daha mantıklıydı. Öyleyse, iblisin T'uupieh'i gerçekleştirmek için her şeyini vereceği amaçlardan alıkoymaya çalıştığına inanmak neden bu kadar zordu? Ne de olsa T'uupieh onu tutsak almıştı ve yaptığı büyüler iblisin onu paramparça etmesini engelliyordu. Belki de iblis aklını paramparça etmek ve onu delirtmek istiyordu. Neden T'uupieh'ten nefret etmesin, onun acı çekmesinden zevk almasın ve mahvolmasını ümit etmesin ki!

Nasıl bu kadar nankör olabilir! Daha bu fikir aklında yeni yeni şekillenmeye başlarken, iblise içerlemiş olmasına kahkahalarla güldü. Sanki iblislerin minnet duygusundan haberi varmış gibi! Halbuki onu bataklıkta büyüleriyle ele geçirdiğinden beri iblise en mükemmel biçimde bakmıştı. Onun için aramış, onun için bulmuş, onun için taşımıştı ve dehşet içindeki adamlarının da aynı şeyi yapmalarını sağlamıştı. Ona her şeyin en iyisini vermişti, istediği her şeyin en iyisini. Onun emriyle dört bir yana dağılmış gözlerini aramak üzere adamlarını göndermişti. İblis, T'uupieh'in bu gözleri kendi gözü gibi kullanmasına izin vermiş hatta buna teşvik etmişti onu. Onunla iletişim kurmak istediğini anladığı zaman,

T'uupieh iblise kendi dilini öğretmişti (iblis ölümlülerin dünyası hakkında bir bebek kadar bilgisizdi). Bütün bunları iblisin kalbini kazanmak için yapmıştı çünkü onun bir amaç için kendi eline geçtiğini biliyordu. Eğer iblisin desteğini kazanırsa kimse onun karşısında duramazdı.

Bütün boş zamanını ona arkadaşlık ederek geçiriyordu. Mücevherlerle işlenmiş ağzını beslerken hem onun merakını hem de kendi merakını gideriyordu. Yavaş yavaş iblisle sohbet etmek başlı başına bir zevke, en değerli metalin feda edilmesine değecek bir hazineye dönüşmüştü, iblisin garip beyninin T'uupieh'in sorularını tartarak cevaplar aramasını beklemek zorunda olmak bile yormuyordu artık onu. Gözün ılık amber ışığında dinlenmekten, iblisle sessizliği paylaşmaktan zevk alıyordu.

T'uupieh vücuduyla kanatlan arasındaki dar aralıktan geçerek tuniği üstünde tutan zengin işlemeli cam elyafı kemere baktı. Kemerini süsleyen ağır, değerli amber boncuklara dokundu. Mücevherci gizli bir yöntemle metalle boyanmış eriyiği, cilalanmış sukayasının içine gömmüştü. Boncuklar ona iblisin bin gözünü hatırlatıyordu. *Onun* iblisi...

Başını çevirdi; ateşe, pelerinlerine sarınmış kıpırtısız yatan gövdelere baktı. İblis geleli beri, bir lider olarak adamlarıyla arasına koyduğu fiziksel ve duygusal mesafenin giderek açıldığını hissesiyordu. Lider hâlâ oydu; hatta iblisi ev-cilleştirdiği için yeri daha da sağlamlaşmıştı. Aynı tehlikeleri paylaşmaktan ve birbirlerine saygı duymaktan doğan bağ asla zayıflamamıştı. Ama başka ihtiyaçlar vardı. Adamlarının bir-hirileri için tamamladığı ama onunla asla paylaşamayacakları şeyler.

Ölü gibi uyuyan adamlarını izledi. Onun da şu anda uyuyor olması gerekiyordu. Kendilerini yarınki saldırıya hazırlıyorlardı. Bütün sıradan insanlar gibi uyku düzenleri karmakarışıktı. Diğer asiller gibi geceleyin uyumak yerine T'uupieh de adamları gibi ne zaman vakit bulursa o zaman uyuyordu. Adamlarının çoğu kadın erkek çiftler halinde uyu-

yorlardı. Ayak takımı gibi düzensiz şekilde hiç ayırt etmeden kadınlar kızıştıkları zaman çiftleşiyorlardı. Onu gecenin içinde yalnız başına iblisle otururken gördüklerinde ne düşündüklerinin merak ediyordu T'uupieh. Neye inandıklarını, herkesi neye inanmaya teşvik ettiğini biliyordu: İblis onu eş olarak seçmişti... ya da T'uupieh iblisi seçmişti. Y'lirr'in hâlâ yalnız uyuduğu gözüne çarptı. Ona güveniyor ve diğerlerini sevdiği kadar onu da seviyordu. Fakat Y'lirr alttabakadandı ve daha da önemlisi ona meydan okumuyordu. Hiçbir yerde, asiller arasında bile arzuladığı arkadaşlığı sunan biri olmamıştı, iblis gelene kadar. Hayır, iblisin bütün söylediklerinin yalan olduğuna inanmayacaktı...

"T'uupieh!" Sisli karanlığın içinde iblis ismini söyledi vızıldayan bir sesle. "Kaderin ördüğü ağları

değiştiremezsin ama düşünce şeklini değiştirebilirsin! Bir kanun kaçağı olup, Klov-hiri'ye karşı koyarak kadere çoktan meydan okudun zaten. Kabul eden kardeşindi, anlaşılmaz sözcükler - Onu çarka bırakman yeterli. Onu bu yüzden öldürebilir misin? Bunu neden yaptığını, nasıl yaptığını anlamalısın. Bunun için onu öldürmen gerekmiyor, hiç kimseyi öldürmen gerekmiyor. İntikamı bir kenara bırakıp amaçlarına ulaşmak için başka yollar bulacak güç ve cesaret var sende. Kaderin tüm canlıları götüreceği nokta aynı olsa bile sen kendi yolunu seçebilirsin, bağışlayıcı olmayı seçebilirsin.

T'uupieh içerlemiş bir şekilde ayağa kalktı, iblisle aynı boya gelmişti. Pelerini bedenine sımsıkı sardı. "Fikrimi değiştirmek için artık çok geç. Çark dönmeye başladı bile. Yarına hazır olmak için uyumalıyım. Artık yapabileceğim hiçbir şey yok, İblisim. Yarını değiştiremem. Bunu yalnızca sen yapabilirsin. Yalnızca sen."

Daha sonra toprağın üstünde uykusuz yatarken, iblisin hafifçe ona seslendiğini duydu. Ama sese sırtını döndü ve kıpırdamadan yattı. Nihayet uykuya daldı.

Shannon ağrıyan başını ovalayarak yumuşak koltuğun içine gömüldü. Göz kapakları zımpara gibiydi, vücudu iyice

ağırlaşmıştı. Ekranı, nitrojen kamp ateşinin yanında ona inatla arkasını dönmüş T'uupieh'e baktı. "Tamam. Benden bu kadar. Vazgeçiyorum. Dinlemiyor beni. Reed'i ara ve bıraktığımı söyle."

"T'uupieh'i iknadan vaz mı geçtin?" dedi Garda. "Emin misin? Geri gelebilir. Manevi konuları daha çok vur-gulamalısın. Onun... fikrini değiştirmek için elimizden gelen her şeyi yaptığımıza emin olmalıyız."

Canı sıkkın, *ruhunu kurtarmak için*, diye içinden geçirdi Shannon. Garda ilk eğitimini İncil'i tercüme etmeye yönelik bir enstitüde almıştı. Şu son bir iki saat içinde, Shannon onun insanları doğru yöne döndürmeye gizli bir heves duyduğunu fark etmişti. *Hangi ruh?* "Boşuna vakit harcıyoruz. Beni terkedeli altı saat oldu. Geri gelmeyecek... Ve ben her şeyi bı-rakmaktam söz ediyorum. O cinayetlerini işlerken burada olmak istemiyorum. Canıma yetti."

"Böyle düşünüyor olamazsın." dedi Garda. "Yorgunsun, dinlenmeye ihtiyacın var. T'uupieh uyandığı zaman onunla tekrar konuşursun."

Shannon saçlarını geri iterek başını salladı. "Unut gitsin. Yalnızca Reed'i ara." Pencereden dışarı baktı, şafakla beraber sislere bürünmüş deniz kıyısı silueti iyice belirginleşmişti. Garda omuz silkti; bozulmuştu. Telefona uzandı. Shannon sintizayzırın tuşlarına baktı. Parlayarak onu bekliyor, kurşun gibi ağırlaşmış yorgun ellerini bir daha denemeye çağırıyorlardı. Dünya merakla ondan gelecek haberleri bekliyordu. Neyse ki son duyurusunu naklen yapmak zorunda değildi. Hiçbir gazetecinin bu saate kadar cam duvarlı gözetim odasında oturup onu bekleyecek kadar kendini işine adanmış olduğunu sanmıyordu. Akşamki basın toplantısında onu soru yağmuruna tutmuşlardı. Duygularını, amaçlarını, planlarını, bu işi yapmasının nedenini sorgulamışlar, 'Robin Hood'un ahlaki kuralları ya da kuralsızlığıyla uğraşmışlar, Shannon'un ahlaki değerlerini ve kendisinden başka kimsenin burnunu sokmaya hakkı olmadığı bir sürü özel şeyi kurcalayıp durmuşlardı.

Bir zamanlar müzik dünyası ona aynı Şeyi yapmaya kalkmıştı ama arada hep onu koruyan ajanslar, halkla iliŐkiler personeli olmuştu. Fakat bu sefer, bu kadar yalın bir Şekilde kendini ortaya koyup ve riske atılırken onu koruyan hiçbir Şey yoktu. Reed mikrofona geçip, büyük bir ustalıkla basın toplantısını Shannon'un baş gudubeti oynadıŐı bir sirk gösterisine dönüŐtürüyordu. Shannon artık kendini bala bulanıp kazıklarla bir karınca yuvasının üstüne çakılmıŐ bir adam gibi hissediyordu. Gazeteciler ona tepeden bakarak bilmiş bilmiş T'uupieh'in söylediklerini tartıŐıyor, Shannon'un T'uupieh'e verdiŐı yanıtları eleŐtiriyor; Shannon'un sessizce düŐünmeye ihtiya ı olduŐu zaman aralarında onu çılgına çevirecek Şekilde bölüp duruyorlardı. Reed'in baŐarısı kusursuzdu. Shannon'un, masumlardan alınacak intikam durdurma çabalarına duyulacak insani ilgi ve acımayı son damlasına kadar s m rm Őtu... Ve böyle yaparak Shannon'un baŐarısızlıŐını m h rlemiŐti.

Hayır. Sirtını rahatlatmaya çalışarak doŐruldu. Hayır, suçu Reed'in üzerine atamazdı. Sözleri artık T'uuhpieh'i etkilemeye baŐladıŐında gazeteciler onu çoktan rahat bırakmıştı. BaŐaramayan oydu, yalnızca kendisi. Yeterince usta, yeterince inandırıcı olamamıştı, dünyayı T'uupieh'in gözlerinden görmeyi baŐaramayan kendisiydi. Bu yüzden T'uupieh'i olaya bir kere de onun gözüyle bakmaya ikna edememiŐti. Hayatında ilk defa gerçekten iletişim kurma, gerçekten önemli bir Şey söyleme Őansını yakalamıŐtı ve baŐaramamıŐtı.

Bir el omzunun üzerinden uzanarak terminalin altındaki rafa dumanı tüten bir fincan kahve koydu. "Bu bilgisayarın iyi taraflarından biri de," dedi yumuşak bir ses, "bir fincan kahve yapmaya programlı olması."

Shannon irkildi, elinde olmadan gülümseyerek başını kaldırdı. Annesinin yüzü gergin ve yorgun gözüküyordu. Elinde bir fincan kahve daha vardı. "SaŐol." Shannon fincanı kaldırıp bir yudum i ti sıcak sıvının boŐazından kaydıŐını hissetti. Başını kaldırmadan konuŐtu: "istediŐin oldu. Reed'in istediŐi de. Duygu sömürüsüne ve cinayetlerine kavuŐtu."

Annesi hayır anlamında başını salladı. "Benim istediŐim bu deŐildi. Reed'in yaptıkları yüzünden burada ger ekleŐtirdiŐin her Şeyden vazge meni istemiyorum. ÇalıŐmaların bu proje için büyük deŐer taşıyor, senin için de."

Shannon başını kaldırdı

"Ja, o haklı, Shannon. Böyle vazge emezsin, sana çok ihtiya ımız var. T'uupieh'in de sana ihtiya ı var."

Alaycı bir tavırla güldü. "Tabii,  imentodan bir yo-yo gibi. Ne yapmaya çalıŐıyorsun Garda, kendi ahlaki deŐerlerimi bana karşı mı kullanacaksın?"

"Garda'nın söylemeye  alıŐıŐı bu gece olanları bir k r n bile g rebileceŐi, *eŐer aylar önce farketmemiŐse tabii.* Annesinin sesi garip bir Şekilde uzak geliyordu. "Bu proje sen olmadan asla bu derece başarılı olamazdı. Sintizayzır konusunda haklıydın. Ve Şimdi seni kaybetmek ..."

Sözünü yarıda keserek, odanın öbür ucundaki kanatlı kapıdan içeri giren Reed'e baktı. Bu sefer Reed yalnız gelmişti üstelik üstü baŐı da oldukça daŐınmıŐtı. Shannon telefon geldiŐinde onun uykuda, olduŐunu anladı. Onu uyandırdıŐı için garip bir Şekilde sevinmiŐti.

Reed pek memnun gözüküyordu. Ayak sesleri koridorda yankılanıyordu. Yüzü endişe ya da hoşnutsuzlukla asılmıştı. "Ne demek bırakmak istiyorum? Bir yaratığın fikrini de-ğiştiremedin diye işi nasıl bırakırsın?" Kabine girdi ve terminale göz attı. Shannon onun mikrofonların açık olup olmadığını kontrol ettiğini anladı. "T'upieh'i ikna etmeyi başarmanın oldukça uzak bir ihtimal hatta imkansız olduğunu biliyordun. O değışmek istemiyorsa bunu kabul etmelisin, yabancı bir kültürün değer yargıları senin kültüründen farklı olacaktır."

Shannon arkaya yaslandı, yorgunluktan kolu seyiriyordu. "Bunu zaten kabul ediyorum. Benim kabul edemediğim bizi bir avuç pezevenge çevirmen. Tanrım, adam gibi bir sebebin bile yok. Buraya ucuz filmler için fon müziği yapmaya gelmedim. Eğer bu cinayetleri dünyaya naklen yayınlarsan işi bırakırım.

Her şeyden vazgeçmek istemiyorum ama bir porno cinayet karnavalı için de burada kalamam."

Reed'in yüzü iyice asılmıştı, bakışlarını başka yöne çevirdi. "Eee, ya sizler? Siz de içinizden benim cinayetlerin suç ortağı olduğumu mu düşünüyorsunuz? Carly?"

"Hayır Marcus." Başını salladı. "Ama hepimiz araştırmayı halka açık bir gösteriye dönüştürerek bayağılaştırmaya karşıyız. Ne de olsa Titan'daki canlıların da her insan kadar özel hayatlarını korumaya hakları var."

"Ja, Marcus, sanırım hepimiz bu noktada birleşiyoruz."

"İyi de Dünya'daki insanların bugün ne kadar özel hayatı kaldı ki? Tasaday'ı hatırlasanıza. Üstelik bu 30 yıl önceydi. Her şeyi kaydeden bir kameranın bütün dünyanın gözleri önüne sermediği tek bir doruk ya da ıssız ada kaldı mı? Peki ya kamu sırlarını gözetim kanununa ne diyorsunuz?... hayatlarımız bir röntgen şovundan başka bir şey değil."

Shannon başını salladı. "Bu bize aynı şeyi başkalarına yapma hakkı..."

Reed soğuk bir bakışla süzdü onu. "Senin bu bilgiç dindar havaların biraz fazla oldu, Wyler. Bir müzisyen olarak başarının nedeni tanınmış olman değil mi?" Duvardaki posterlere işaret etti. "Senin yaptığın müzik diğer bütün türlerden daha çok satıyor."

"İnsanlara ulaşmak için belli bir miktarda reklamı kabul etmek zorundayım. Yoksa benim için gerçekten önemli olanı, iletişim kurmayı başaramazdım. Bu hoşlandığım anlamına gelmiyor."

"Benim hoşlandığımı mı sanıyorsun?"

"Hoşlanmıyor musun?"

Reed tereddüt etti. "Bu işi iyi beceriyorum, önemli olan tek şey de bu. Belki inanmayacaksın ama ben hâlâ bir bilimadamıyım ve benim için önemli olan tek şey bilimsel araştırmaların pastadan adil bir pay almasını sağlamak. Bulduklarımızı halka açıklamak için geçerli bir nedenim olmadığını söylüyorsun. NASA'nın Neptün mekiğinden gelen

bilgileri kaybetmesinin tek sebebi ne biliyor musun; birileri aracın Neptün'e gidip bize data

göndermesini beklemekten sıkıldı ve fonumuzu kesti. Gezegen dışı görevlerde sorun araç güvenirliliği değil maddi kaynak güvenilirliği. Halk konserlerinden biri için milyonlar harcayabilir ama anlamadıkları bir şey için bir kuruş harcamak istemezler."

"Ben..."

"İnsanlar eğlenmek ve sorunlarını unutmak istiyor... bunun için onları kim suçlayabilir ki. Filmler, maçlar ve senin gibi adamlarla rekabet edebilmek için halka istediğini vermek zorundayız. Bizden başka sırada bekleyen bin türlü özel ve devlet projesini saymazsak tabii. Ben bu sorumluluğu üstüme alıyorum ki 'gerçek bilimadamları' çevrelerinde milyonlarca dolarlık teçhizatla ıslıl ıslıl laboratuvarlarında oturup 'araştırmaya saygı'dan söz edebilsinler."

Durakladı, Shannon gözlerini kırpmadan inatla ona bakıyordu. "Müziyen olarak yaptıklarının şu anki çalışmalarından ahlaki olarak daha yüksek ve daha kayda değer olduğunu söyleyebildiğin an odama gel de gerçek ikiyüzlünün kim olduğunu görelim. Ama önce çok iyi düşün, hepiniz düşünün." Reed arkasını dönerek kabini terketti.

Odanın ucundaki kapının kanatları hareketsizleşene kadar sessizce beklediler. "Sanırım..." Garda elindeki bastona baktı, sonra gözlerini pelerinine indirdi. "O da haklı."

Shannon öne eğildi, parmaklarını sintizayzırın tuşları üzerinde gezdirdi. Kafein ve iç sıkıntısı bir olup yorgunluğunu bastırmıştı. "Reed'in haklı olduğunu biliyorum ama anlatmaya çalıştığım bu değildi ki! T'uupieh'in fikrini değiştirmeye çalışmamın ya da işi bırakmak istememin nedeni projeyi satmaya karşı çıkmam da değil. Ben aslında projenin halka pa-zarlanış şekline, iğrenç bir kan ve porno şovu gibi lanse edilmesine dayanamıyorum." Çocukluğunda rock konserlerinin kötü bir ünü vardı. Gençliğinde gittiği heyecan şovlarından sonra o konserler bir senfoni orkestrası kadar saygıdeğerdi. Heyecan şovlarında 'uzmanlar' bir milyon dolarlık ödül için, kaybetmelerini seyretmeye gelmiş bir kalabalık önünde hayatları

üzerine kumar oynar; mazoşistler kendilerini parçalayarak geçimlerini sağlar; kasaplık ve ölüm üzerine '*cinema verite*' filmleri oynatılırdı.

"Herkesin istediği gerçekten bu mu? Bir başkasını kanlar içinde görmek insanları mutlu mu ediyor? Yoksa bu vahşetin dünya'da değil de Titan'da olmasından dolayı ahlaki bir üstünlük mü taslamak istiyorlar?" Mışıl mışıl uyuyan T'uupieh'e baktı. "Eğer T'uupieh'in fikrini ya da bu projenin pazarlanış şeklini değiştirebilseydim, en azından bir şey hakkında kendimi iyi hissedecektim. Ama kimi kandırıyorum ki?" T'uupieh başından beri haklıydı. Shannon'un ne projeyi ne de T'uupieh'i değiştiremeyeceğini kabul etmesi gerekiyordu. "T'uupieh'in diğerlerinden hiçbir farkı yok. Ona uzanan eli sıkamak yerine kesmeyi tercih eder... Şiddeti gerçekten yaşamayıp başkalarının hayatında izleyerek tatmin olmamız onlardan daha uygar olduğumuzu göstermez. Ve hiçbir zaman da olmayacağız." O doğmadan önce yazılmış bir şarkıyı anımsadı. "'Tek bir adamın elleri kuramaz'" - terminali kapadı- "'hiçbir şeyi."'

"Uyuman gerek... hepimizin uyuması gerek." Garda iskemleden kalktı, bütün vücudu tutulmuştu.

"...ama eğer bir artı bir artı elli milyon ederse..." annesi başını eğmiş şarkıyı mırıldanmaya devam

ediyordu.

Shannon başını çevirip ona baktı, annesi hüzünle başını sallıyordu. Shannon'un ona baktığını hissederek başını kaldırdı. "Eğer T'uupieh yaptıklarının ahlaki açıdan yanlış olduğunu kabul etseydi ona ne olurdu? O da biliyor, yıkılırdı. Biz onun yıkılmasına neden olurduk. Şiddetin içinde savrulup boğulur giderdi." Annesi önce Garda'ya sonra Shannon'a baktı. "Ne olursa olsun T'uupieh gerçekçi biri."

İçindeki kırgınlığı gizleyen bir içerleme duygusuyla Shannon'un dudakları gerildi; Garda'nın öfkeyle mırıldandığını duydu.

"Ama bu senin haksız ya da başarısız olduğunu göstermez..." "Çok nazıksın." Shannon ayağa kalktı. Garda'ya başıyla çıkışı işaret etti. "Haydi."

"Shannon." Konuşan annesiydi.

Shannon durdu, sırtı hâlâ annesine dönüktü.

"Başarısız olduğunu düşünmüyorum. Bence T'uupieh'e ulaştın. Son sözünü hatırla. 'Yarını yalnızca sen değiştirebilirsin.' dedi. Açıkça iblise meydan okuyordu çünkü kendisinin yapmaya gücü olmadığı şeyi iblisin gerçekleştirmesini istiyordu. Senden yardım istedi."

Shannon ağır ağır annesine döndü. "Buna gerçekten inanıyor musun?"

"Evet, inanıyorum." Annesi başını öne eğip saçlarını kazağının yakasından kurtardı.

Shannon koltuğuna oturdu, ellerini panelin karanlık ve sessiz tuşları üstünde gezdirdi. "Onunla bir daha konuşmam hiçbir işe yaramaz. İblis saldırıyı bir şekilde kendi başına durdurmak zorunda. 'Sesi' onları uyarmak için kullanabilsem... Zaman farkının Allah belasını versin!" Shannon'un sesi onlara ulaşana kadar saldırı çoktan bitmiş olacaktı. Eğer hep iki saat geri kalacaksa yarını nasıl değiştirecekti?"

"Zaman farkını ben hallederim."

"Nasıl?" Garda yerine oturdu. Geniş, kırışık dolu yüzü, kafasının karıştığını gösteriyordu. "Uyarıyı vaktinden önce gönderemez, Klovhiri'nin ne zaman geçeceğini kimse bilmiyor. Çok geç ya da çok erken olabilir."

Shannon dikildi. "Daha iyisi 'Neden?' diye soralım. Neden fikrini değiştirdin?"

"Ben fikrimi değiştirmedim." dedi annesi hafifçe. "Bu durumdan da hiçbir zaman hoşlanmadım. Gençken, yaptıklarımızla dünyayı değiştirebileceğimize inanıyorduk; belki de hiçbir zaman buna inamaktan vazgeçmek istemedim."

"Marcus arkasından dolap çevirmemizden hoşlanmayacaktır." Garda bastonunu salladı. "Peki, belki de halkın ilgisini çekmeye ihtiyacımızın olduğu fikri ne olacak?"

Shannon Garda'ya öfkeli bir bakış fırlattı. "Meleklerin tarafında olduğunu sanıyordum, sense şeytanın avukatlığını yapıyorsun."

"Sizin tarafınızdayım." Garda dudaklarını büzdü. "Ama...o zaman aracın son saniyede onları kurtarmasının ne zararı var? Sansasyon yaratmış oluruz."

Aylardır ilk defa annesinin gülümsediğini gördü. "Sansasyonel... T'uupieh ihanetimiz yüzünden bizi bataklıkta bırakıp gitmezse tabii."

Shannon kendine geldi. "Eğer gerçekten yardımımı istiyorsa böyle yapmayacaktır. Ve istediğini biliyorum. Bunu *hissede biliyorum*. Ama zaman sorununu halletmemiz lazım."

"Ben mühendisim, hatırlasana. Mesajını kaydedeceğim sonra da onunla uğraşmak için biraz zamana ihtiyacım olacak." Annesi bilgisayar terminaline işaret etti.

Shannon terminali açtı ve kenara çekildi. Annesi oturdu ve ekranda bir program dökümü başlattı. UZAKTAN KUMANDA KILAVUZU yazısı ekranda belirdi. "Haydi bakalım... Klovhiri'nin kafilesi gözükteğinde bunun hemen bildirilmesini istiyorum."

Shannon öksürdü. "Reed gelmeden önce söylediklerin doğru muydu?"

Annesi başını salladı, Shannon yanıtın yüzüne yansıyıp gülümsemeye dönüşmesini seyretti. "Garda, dilbilimci oğlumla tanıştın mı?"

"Peki ya, o Pete Seeger şarkısını ne zaman öğrendin?"

"Ya müzisyen oğlumla tanıştın mı?'... Ben de zamanında bir iki plak dinledim." Dalgın dalgın gülümsedi. "Herhalde sana, babana Elton John'a benzediği için aşık olduğumu an-latmamışımdır."

T'uupieh sessizce gözünü bile kırpmayan iblise bakıyordu. Şafak bronz bulutları altına çevirmişti. Güneş ışığı ağaçların karmakarışık dalları arasından, yamaçların yarı saydam yüzlerinden ve damla damla terleyen tepelerden aşağı süzülüyor, iblisin kabuğunu ışıkla yakıyordu. Elindeki kemiğin üstündeki et parçalarını sıyırmaya zorladı kendini. Yemek yediğinin farkında bile değildi. Chwiul'u ve Klovhiri'nin kafilesini takip et-

meleri için gözcülerini şehre çoktan göndermişti. Arkada çetesinin geri kalanı silahlarını kontrol ediyor, karınlarını doyuruyor, kendilerini saldırıya hazırlıyorlardı.

Ve iblisi hâlâ tek kelime etmemişti. Daha önce de saatlerce sustuğu olmuştu arma dün geceki hezeyanından sonra T'uupieh onun bir daha asla konuşmayacağı fikrine kapılmıştı. Endişesi giderek büyüyordu, bu sabah zaten üstünde olan sinirleri iyice ayağa kalkmıştı, sonunda vurdumduymaz bir tavırla iblisin üstüne yürüdü ve eliyle ona vurdu. "Konuş benimle, *mala'ingga!*"

Fakat ona dokunduğu anda kolunda alev yalamışçasına bir acı hissetti. Şaşkınlık içinde küfrederek geri sıçradı. Yanan elini sallamaya başladı. İblis daha önce hiç ani bir çıkış yapmamış, hiç incitmemişti onu. Ama T'uupieh de daha önce hiç ona vurmaya cüret etmemişti, her zaman ölçülü bir saygıyla davranmıştı... *Budala!* Eline baktı, onu bugünkü saldırıda etkileyebilecek yaralar ve

yanıklarla kaplı bulmaktan korkuyordu. Ama deri pürüzsüzdü, şokun etkisiyle zonkluyordu yalnızca.

"T'uupieh! İyi misin?"

Arkasını döndüğünde Y'lirr'i gördü. Hem çok korkmuş, hem de saldırmaya hazır gözüküyordu. "İyiyim." Başını salladı, Y'lirr'in endişesini fark ettiği için daha sert bir cevap vermekten kaçınmıştı. "Yok bir şey." Y'lirr'in elinde T'uupieh'in çift kavisli yayı ve ok kılıfı vardı. T'uupieh hiçbir şey olmamış gibi ağrıyan elini uzatıp silahları Y'lirr'den aldı ve omzuna attı. "Hadi Y'lirr, gitmeliyiz."

"T'uupieh!" Bu kez onu çağıran iblisin garip sesiydi. "T'uupieh, eğer kaderle keyfimce oynayabildiğime inanıyorsan buraya gel ve beni dinle."

T'uupieh geri döndü, Y'lirr'in arkasında durakladığını hissetti. "Kudretine inanıyorum, İblisim!" Elini ovuşturdu.

Gözün amber derinlikleri T'uupieh'in suratını inceledi. T'uupieh içtenliğinin yüzünden okunduğunu ümit ediyordu. "T'uupieh söylediklerimin seni ikna etmediğini biliyorum.

Ama banani istiyorum, sesler karışıyordu, ismimi bilmeni

istiyorum. T'uupieh benim adım-"

Y'lirr'in arkasında dehşet içinde bağırdığını duydu. Dönüp ona baktı, elleriyle kulaklarını kapadığını gördü ve tekrar iblise baktı. Hayretten donakalmıştı.

"—Shang'ang."

Sözcük onu iblisin ateşten kırbacı gibi yaktı ama acı beyninin içindeydi. Bağırarak ümitsizce karşı koyd 'ama *artık çok geçti*, ismi duymuştu bir kere!

Uzun bir sonra nefes almayı başarıp, başını salladı. Gün ışığıyla aydınlanmış kampa baktı, uyanan ormanın seslerini dinledi, bahar tomurcuklarının keskin kokusunu içine çekti. Yaşadığı şokun etkisiyle hâlâ kaskatıydı. Birden gülmeye başladı. İblisin ismini duymuştu ve hâlâ yaşıyordu; ne kör olmuştu, ne sağır, ne de deli! İblis onu seçmişti, onunla birleşmişti, sonunda ona teslim olmuştu!

Sevinçten sersemlemişti, neredeyse iblisin konuşmaya devam ettiğini fark etmeyecekti. İçinden yükselen zafer şarkısını bastırarak ona kulak verdi.

"...Bugün beni de yanında götürmeni emrediyorum. Olanı biteni görmeli, Klovhiri'nin geçişini izlemeliyim."

"Evet! Evet, Shang'ang. Dileğin yerine getirilecek. Senin isteğin bana emirdir." Dönüp yokuştan aşağı inmeye başlayacaktı ki Y'lirr'i gördü. İblis ismini söylediği anda kendini attığı yerde kıpırtısız yatıyordu hâlâ. "Y'lirr?" Ayağıyla onu dürttü. Başını kaldırdığını görünce rahat bir nefes aldı, demin duyduğu hayretin bu sefer onun gözlerinde şekillenmesini seyretti.

"Leydim, sizi...?"

"Hayır, Y'lirr." dedi hafifçe. Sonra daha sert bir tonda "Elbette öldürmedi. Artık gerçekten iblisin eşiyim ben, kimse duramaz önümde." Ayağıyla kabaca itekledi onu. "Ayağa kalk. Ne bu böyle? Burnunu çeken korkaklar sürüsü, zafer sabahımı berbat mı edeceksiniz?"

Y'lirr alalecele ayağa kalktı, üstünü başını silkeledi. "Asla T'uupieh. Her emrine hazırız. İntikamını alacağız." Kamasının sapını kavradı.

"İblisim bize yardım edecek!" Sesi gururla çınliyordu. "Git bir kızak hazırla ve buraya getir. Adamlara iblisi taşıırken *nazik* olmalarını söyle."

Y'lirr başını salladı. İblise baktığında T'uupieh bir an için gözlerindeki korku ve kıskançlığı gördü. "İyi haber." Sonra her zamanki çevikliğiyle bir daha Tuupieh'e bakmadan yürüyüp gitti.

Kampta küçük bir yaygara koptuğunu duydu ve daha şimdiden iblisle arasında geçenlerin yayıldığını düşündü. Sonra Lord Chwiul'un söz verdiği gibi T'uupieh'in korumaları eşliğinde açıklığa geldiğini gördü. Başını hafifçe kaldırdı, şaşırmıştı. Gerçekten de yalnız gelmişti fakat bir *blielle* biniyordu. Az bulunan çok pahalı bineklerdi bunlar. Bu kadar ağırlığı kaldırabilecek tek hayvan oydu ve üstelik kötü huylu olduğu için eğitilmesi de çok zordu. Hayvanın çenesi atıyordu. Gevşek, salyalar damlayan dudaklarından keskin dişleri fırlamıştı. T'uupieh hafifçe yüzünü buruşturdu. Korumaları, hayvanın ağaç kütüğüne benzeyen perdeli ayaklarından uzak duruyor, onu dürtmek için mızraklarını hazır tutuyorlardı. Hayvan bir amfibiyandı ve kanatları olsa bile uçmak için fazla ağırdı. Fakat suyun içinde son derece çevik ve hızlıydı. T'uupieh birkaç saniye boyunca kendi perdeli parmaklarına ve onu sadece birkaç saniyeliğine havada tutabilen kanat zarlarına baktı. Sık sık yaptığı gibi, hepsini kaderin hangi dönüşlerinin şekillendirdiğini ya da değiştirdiğini düşündü.

Y'lirr'in Chwiul'la konuştuğunu gördü. Küstah bir sırıtmayla insanların arasında ona işaret ederken Chwiul'un yüzünde büyüyen endişeyi gördü. Y'lirr'in "ismini biliyor," Dediğini hissetti.

Chwiul hayvanını T'uupieh'e doğru sürdü, iblisin dikkatli bakışları üstünde gezinirken yüzünü kontrol altında tutmaya çalışıyordu. T'uupieh, iblisin duyarlı mücevherlerle kaplı yüzeyini okşamak için şefkatle elini uzattı. İçgüdüyle bir an için gözlerini, Chwiul'dan ayırıp ve başının üstündeki göğe kaydırıldığında, aniden bulutların ayrıldığını gördü...

Daha iyi görebilmek için gözlerini kırptı ama tekrar baktığında hiçbir şey yoktu. Hiç kimse hatta Chwiul bile hilal biçimli yeşilimsi altın disk görmemişti. Değişim Çarkı. Yüzündeki ifade hiç bozulmadı ama kalbi yerinden fırlayacak gibi atıyordu. Çark sadece birisinin hayatı çok önemli biçimde değişeceği zaman belirirdi, ve bu değişim genelde ölüm demekti.

Bir anda önünde duran Chwiul'un bineği ona doğru atıldı. T'uupieh yerinden bir adım bile kılmıdamadı ama Chwiul *blielli* dizginlemeye uğraşırken hayvanın mavi salyaları T'uupieh'in üstüne sıçradı. "Chwiul!" Demin duyduğu heyecanı öfke kisvesi altında dışarı vuruyordu. "O sümüklü hayvanına sahip ol yoksa onu öldürtürüm." Yumruğunu iblisin parlak derisinin üstüne koydu.

Chwiul'un gülümsemesi yüzünden silindi. İblisin parlayan gözüne huzursuz huzursuz bakarak hayvanı geri çekti. T'uupieh derin bir nefes alarak gülümsedi. "Demek kampa yalnız gelmeye cesaret edemediniz, Lordum." Chwiul eğerin üzerinde hafifçe eğildi. "Adamlarınız beni bulana kadar

bataklıkta yalnız başıma dolaşmak istemedim."

"Anlıyorum." T'uupieh hâlâ gülümsüyordu. "Bu sabah her şeyin planladığımız gibi gittiğini tahmin ediyorum. Klovhiri ve kafilesi tuzağımıza düşmek üzere yola çıkmış olmalı."

"Yola çıktılar. Rehber onları seçeceğiniz çukura doğru sürmek için işaretimi bekliyor."

"İyi. Tepelerle çevrili güzel bir yer düşünmüştüm." T'uupieh, Chwiul'un iblisin karşısında gösterdiği cesareti takdir etmişti. Ama adamın görüldüğü kadar rahat olmadığını hissedebiliyordu. Adamlarının yol boyunca iblisi taşımak için bir kızakla yaklaştıklarını gördü. "İblisim kendi isteği üzerine bizimle beraber gelecek. Bence bu kesinlikle başaracağımızı gösteriyor değil mi?"

Chwiul kaşlarını çattı. Bu fikre içten içe karşı çıkıyor ama belli etmeye cesaret edemiyor gibiydi. "Eğer size sadakatle hizmet ediyorsa, evet Leydim. Büyük bir onur ve hayırlı bir işarettir bu."

"Bana gerçek bir bağlılıkla hizmet ediyor." T'uupieh'in dudaklarında imalı bir gülümseme belirdi yeniden. Geride durup hamağın kızağa takılmasını ve iblisin içine yerleştirilmesini seyretti. Adamlarının gerekli özeni gösterdiklerinden emin olmak istiyordu. İblise gösterdikleri derin saygı ne onun ne de Chwiul'un gözünden kaçmıştı.

T'uupieh adamlarını topladı. Yola koyuldular. Bataklığın üstünde buharlar tüten yüzeyi ve yeni yeni çözülmeye başlamış nazik çalıların yivli, arduvaz mavisi vantuzları üzerinde ilerliyorlardı. T'uupieh bu bölgeden daha önce sık sık geçmiş olmalarına şükrediyordu. Zira baharla beraber etrafi kaplayan keskin kokulu yeşillikler ve vıcık vıcık balçığın güvenilmezliği yüzünden izledikleri yolu gün aşırı değiştirmek zorunda kalıyorlardı. T'uupieh, Lordu çirkin bineğinden indirmek istiyordu ama Chwiul'un buna razı olacağını sanmıyordu. Ayrıca yayan kalırsa Chwiul'un geride kalacağından korkuyordu. İblis güvenli bir şekilde kızağa bağlanmıştı ve taşıyıcılardan en küçük bir yakınma gelmiyordu.

Sonunda ailesinin topraklarından geçen anayolu -gerçi anayol denilecek hali de kalmamıştı- çevreleyen tepelere vardılar. T'uupieh, iblisi çalılarla kaplanmış yoldan Klovhiri'nin geçişini görebileceği bir noktaya yerleştirdi. Adamlarına iblisin gözlerini patikanın aşağısına gizlemelerini emretti. Durdu ve aşağıya, yolun çatallaştığı noktaya dikti gözlerini. Patika ikiye ayrılmış gibi gözüküyor ama çatallardan biri, altındaki sarp kayalığın zigzaglar çizen sarı yüzeyini takip ederek dosdoğru bir kuyuya gidivordu. Kuyunun içi, kayaların geçirgen sülfür yüzünden sızarak birikmiş amonyak-su eriyiğiyle doluydu. Klovhiri ve kafilesi kuyuda çırpınırken, T'uupieh ve adamları onları *ngips* avlar gibi teker teker avlayacaktı T'uupieh eline konan ngipsi düşünceli bir şekilde ezdi. Tabii iblisi... olaya bambaşka bir yön vermeye karar vermediği takdirde.

"Gözükseler mi?" Chwiul hayvanı yanına sürdü.

T'uupieh uçuşunun kenarından uzaklaştı ve büyük bir ilgiyle Chwiul'u incelemeye başladı. "Henüz değil. Ama ya-

kında gözükürler." Birkaç adamını aşağıdaki tepelere yerleştirmişti ama yolun çevresindeki yeşillikler görüşü engelliyordu. İblisin gözü bile yolun daha uzaktaki kıvrımlarını pek seçemiyordu.

Chwiul geldiğinden beri iblis hiç ko-nuşmamıştı, T'uupieh de onun sırlarını şimdi açıklamasını beklemiyordu. "Muhafızlarınız nasıl bir üniforma giyiyor, cinayet süsü vermek için kaç tanesini öldürmemizi istiyorsunuz?" Yayını omzundan çıkardı ve gerginliğini kontrol etmeye başladı.

Chwiul omuz silkti. "Ölüler konuşmaz. Hiçbiri canlı kalmasın. Nasıl olsa yakında Klovhiri'nin muhafızları benim olacak. Rehberi de öldür. Bir kere satın alınan adam yine satın alınabilir."

"Oooo-" T'uupieh sırtıarak başını salladı. "Sizin ketumluğunuz ve öngörünüze sahip biri dünyada çok ilerler, Lordum." Yolu izlemek üzere arkasını dönmekten önce yayına bir ok yerleştirdi. Görünürde kimse yoktu. Huzursuzca uzaktaki sisle örtülü dağların gümüş mavisine, buzulların yukarı uzanan içi boş parmaklarına baktı. Kışın başında buzlar onun boyunu geçiyordu ama şimdi iyice küçülmüş, yakındaki gölün kıyısında kaybolmaya yüz tutmuştu. Bir zamanlar gölün üzerinde süzülürken...

Belli belirsiz bir kıpırtı, normal olmayan hafif bir gürültü gözlerini tekrar yola çevirmesine neden oldu. Vücudu heyecanla gerilmişti. Adamlarına yamacın kenarında yerlerini almalarını işaret eden çığlığı atarken hareketleri her zamanki akılcılığından uzaktı. *Nihayet* Klovhiri'yi görebilmek için hevesle ileri uzandı. Önce rehberi, sonra kardeşini ve çocukları taşıyan *kızıağı* gördü. Açığa çıkmalarını bekleyerek çevreleyen muhafızları teker teker saydı. Ya Klovhiri... Klovhiri neredeydi?

Chwiul'un yüzü suçluluk duygusuyla kurnazlık arası bir ifadeye büründü. "İşi çıktı. Geride kalıp mahkemede halletmesi..."

"Neden bunu bana söylemedin?"

Lord *bliellin* dizginlerini sertçe çekti. "Bu hiçbir şeyi değiştirmez! Ailesini ortadan kaldırırız. Böylece mirasta hakkı olan tek kişi ben olurum. Sonra da ne zaman istersek temizleyebiliriz Klovhiri'yi."

"Ama ben Klovhiri'yi istiyorum." T'uupieh okunu Chwiul'un kalbine doğrulttu.

"Ben ölürsem kimi suçlayacaklarını sanıyorsun?" Kanadını önüne siper edecek şekilde açtı.

"Klovhiri bunun icabına bakacaktır. Büyük Lord sonsuza kadar sana sırtını döner. İntikamını kardeşinden al, T'uupieh, eğer anlaşmayı yerine getirirsen seni çok iyi ödüllendiririm."

"Anlaşmamız böyle değildi!" Yaklaşan kafilenin gürültüsü net bir şekilde duyulmaya başlamıştı. T'uupieh bir çocuğun kahkahalarını duydu. Adamları sinmiş, işaretini bekliyordu. Chwiul'un rehberine işaret vermek üzere hazırlandığını gördü. Dönüp iblise, aşağıdaki yolculara kenetlenmiş amber göze baktı. Ona doğru bir adım attı. Hâlâ kaderini değiştirmesi için vakit vardı. Belki de şimdiden değiştirmişti.

"*Geri dönün, geri dönün!*" İblisin sesi gümüş ormanın üstünde bir çığ gibi patladı. "Pusu... tuzak... aldatıldınız!"

" - ihanet!"

Gürültülerin içinde Chwiul'un sesini belli belirsiz işitti T'uupieh ve tam zamanında arkasını döndü.

Bliell yolunu kesmek için ileri atılmıştı. Chwiul kılıcını çekti, yüzü bembeyazdı. T'uupieh, öfkenin kendisine mi yoksa iblise mi yönelttiğini anlamamıştı.

İblisin durduğu kızağa doğru koştu, bir yandan da yayını germeye uğraşıyordu ama *bliell* iki zıplayışta ona yetişti. Kocaman ağzını açmış, çirkin başını T'uupieh'e doğru savuruyordu. Kaygan eriyik üzerinde bir türlü ilerleyemeyen T'uupieh düştü, hayvanın salyalar akıtan çenesi ona zarar vermeden başının üstünde kapandı. Ama *bliellin* bir ayağı T'uupieh'in bedenine indi ve onu eriyiğin üstünde kayarak iblisin ayağının dibine gönderdi.

İblis. Nefes almaya çalıştı ama ciğerlerine bir türlü hava gitmiyordu. Seslenmeye çalıştı. İnanılmaz bir berraklıkla ib-

lisin güzelliğini ve ikisini de yok etmek için uluyarak kabus gibi üstlerine çullanan *blielli* gördü. Bliellin tepesinde şahlandığını ve Chwiul'un havaya savrulduğunu gördü ama Chwi-ul'un kendini mi yere attığını yoksa dengesini mi kaybedip düştüğünü anlamadı. En sonunda sesi çıktı ve iblisin ismini hem bir yakarı hem de bir uyarı olarak haykırdı: "Shang'ang!" Ve *bliell* tepelerine indiği anda iblisin kabuğundan bir yıldırım çaktı ve hayvan bir anda alevlere boğuldu. Ulumaları tizleştirdi, T'uupieh *blieü*'in haykırılarındaki korkunç acıyı duymamak için kulaklarını kapadı. Ama gözlerini yummadı: İblisin ateşi yıldırım hızıyla sona erdi ve *bliell* arkaüstü devrildi. Yere çarptığında vücudu hafifçe geri sekti, taş kadar hareketsizdi. T'uupieh minnetle iblisin ayağına yaslandı. Havasızlıktan yanan ciğerlerine derin bir nefes çekti ve başını yana çevirdi.

Chwiul uçuşunun kenarında bir hava akımına kapılmış süzülüp duruyordu. Rüzgardan kurtulup yamaçtan aşağı gözden kaybolmadan önce bedeni hafifçe döndü ve T'uupieh onun sırtına saplanmış üç ok gördü. Gülümseyerek gözlerini kapadı. "T'uupieh! T'uupieh!"

Adamları etrafına toplanırken yorgun, teslim olmuş bir edayla gözlerini açtı. Y'lirr'in yüzüne uzanan eli o gözlerini açar açmaz geri çekildi. Y'lirr'e ve diğerlerine gülümsedi ama bu gülümseme biraz öncekinden çok farklıydı. "Y'lirr..." T'uupieh elini uzattı ve Y'lirr'in onu ayağa kaldırmasına izin verdi. En küçük hareketinde her yeri ağrıyordu, vücudu yara bereyle kaplıydı ama tek önemli yarasının kanadındaki kan sızan yırtık olduğunu bildiği için endişe duymuyordu. Kolunu vücuduna yapıştırdı. "T'uupieh -" "Leydim -" "Ne oldu? İblis -"

"İblis hayatımı kurtardı." Susmalarını işaret etti. "Ve kendi nedenleri yüzünden, Chwiul'un oyununu bozdu." Olanların daha yeni farkına varıyordu. Döndü ve uzun bir süre iblisin

hiçbir şey yansıtmayan gözüne baktı. Sonra başını çevirdi, tutuk adımlarla yamacın kenarına gidip aşağı baktı.

"Ya anlaşma?" dedi Y'lirr.

"Chwiul anlaşmayı bozdu! Bana Klovhiri'yi getirmedi." Ona kimse karşı çıkmadı. Çalışların arasından Ahtseet ve çocukların toprağın içinde kaybolduğunu tahmin ettiği noktaya baktı. Bir çocuğun iniltisi ağlayışını duyuyordu. Açıklığın ortasında, herkesin görebileceği bir yerde Chwiul'un cesedi yatıyordu. Üstü oklarla kaplıydı. Kendi muhafızları saldırgan sanarak oklamıştı onu! Bu fikir hoşuna gitmişti. İçinden bir ses Ahtseet'in kurtulmuş olmasına çok daha fazla sevindiğini söylüyordu... Bunu

düşündüğü anda kaşları çatıldı.

Hem Ahtseet, hem de Klovhiri kurtulmuştu. Durumu kurtarmak için bundan yararlanmalıydı. Hâlâ şaşkındı, durup kafasını toporlamaya çalıştı. "Ahtseet!" Sesi iblisin sesi kadar kudretli değildi ama yeterli yankıyı yaptı. "Ben T'uupieh. Önünde yatan hainin cesedine iyi bak, Chwiul, kocanın öz kardeşi! Sizi bataklıkta öldürtmek için katiller tuttu. Rehberinin kaçmasına izin verme, sana her şeyi anlatacaktır. İblisim olmasa çoktan ölmüştünüz."

"Neden?" Ahtseet'in sesi rüzgarda titriyordu.

T'uupieh acı acı güldü. "Neden mi, yollar külhanbeylerinden temizlesin diye. Büyük Lord sadık hizmetkârlarını daha çok sevsin ve daha iyi ödüllendirsin diye, sevgili kardeşim. Ve Klovhiri benden nefret etsin diye. Karısının ve çocuklarının hayadan bana borçlu olduğu için kendini yiyip dursun. Topraklarımdan serbestçe geç, Ahtseet! Sana izin veriyorum, bir kereliğine."

Yamaca sırtını dönerek yorgun adımlarla uzaklaştı. Ahtseet'in ona inanıp inanmaması umurunda değildi. Adamları *bliellin* leşi çevresinde sessizce bekliyordu.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu Y'lirr iblise bakarak. Herkes adına konuşuyordu.

T'uupieh cevap verirken iblisin gözlerinin içine bakıyordu. "Chwiul'a doğruyu söyledim. Bugünden sonra şehirdeki evine ihtiyacı olmayacak... Belki Büyük Lord da bunun adil bir değiş

tokuş olduğunu kabul eder. Belki bu işi ayarlayabiliriz. Değişim Çarkı hepimizi taşıyor ama aynı kolaylıkla değil. Değil mi benim güzel Shang'ang'ım?"

İblisin güneşte ısınmış kabuğunu sevecenlikle okşayarak buzları yeni çözülmüş toprağa oturdu ve cevap vermesini beklemeye başladı.